

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 23 грудня 2008 року • № 144 (2096) • Ціна вільна

ПОЩАСТИЛО ЛИШЕ "МЕТАЛІСТУ"...

Кубок УЄФА

Усім трьом нашим представникам у Кубку УЄФА випали дуже серйозні суперники. Можна навіть сказати, що із жеребом нам не пощастило. Найлегше має бути "Металістові": по-перше, йому не доведеться перелаштовуватися із формату іншого турніру, по-друге, клас "Сампдорії" набагато нижчий, аніж клас інших суперників наших команд. І насамкінець — вирішальний матч гратимуть у Харкові, а як "Металіст" уміє грати вдома відчув на собі уже не один гранд (хоча на виїзді підопічні Маркевича також діють не гірше). Що точно — у всіх трьох випадках ми можемо сподіватися на те, що наші суперники, завантажені перипетіями на внутрішній арені, будуть виставляти напівдублюючі склади, віддаючи Кубок УЄФА в жертву.

Найбільше шансів на такий розклад у "Динамо": вже хто-хто, а іспанці не раз показували, як їхній другий склад може доходити до фіналу Кубка УЄФА і навіть вигравати його. До того ж, двічі поспіль!

Найважче буде "Шахтареві": англійці двожильні і грати на кілька фронтів для них справа звична. Тим паче, змарнований старт у національній першості розставив пріоритет "шпор" ближче до Європи, де вони також давно не досягали нічого особливого.

1/16 ФІНАЛУ

ШАХТАР (Україна) — Тоттенхем (Англія)

Сампдорія (Італія) — МЕТАЛІСТ (Україна)

ДИНАМО (Україна) — Валенсія (Іспанія)

ПСЖ (Франція) — Вольфсбург (Німеччина)

Копенгаген (Данія) — Манчестер Сіті (Англія)

Неймеген (Голландія) — Гамбург (Німеччина)

Брага (Португалія) — Стандард (Бельгія)

Астон Вілла (Англія) — ЦСКА (Росія)

Лех (Польща) — Удинезе (Італія)

Олімпіакос (Греція) — Сент-Етьєн (Франція)

Фіорентина (Італія) — Аякс (Голландія)

Ольборг (Данія) — Депортиво (Іспанія)

Вердер (Німеччина) — Мілан (Італія)

Бордо (Франція) — Галатасарай (Туреччина)

Зеніт (Росія) — Штутгарт (Німеччина)

Марсель (Франція) — Твенте (Голландія)

Перші матчі пройдуть 18-19 лютого, матчі-відповіді — 26 лютого.

ДУЖЕ СЛІПИЙ ЖЕРЕБ

Ліга чемпіонів

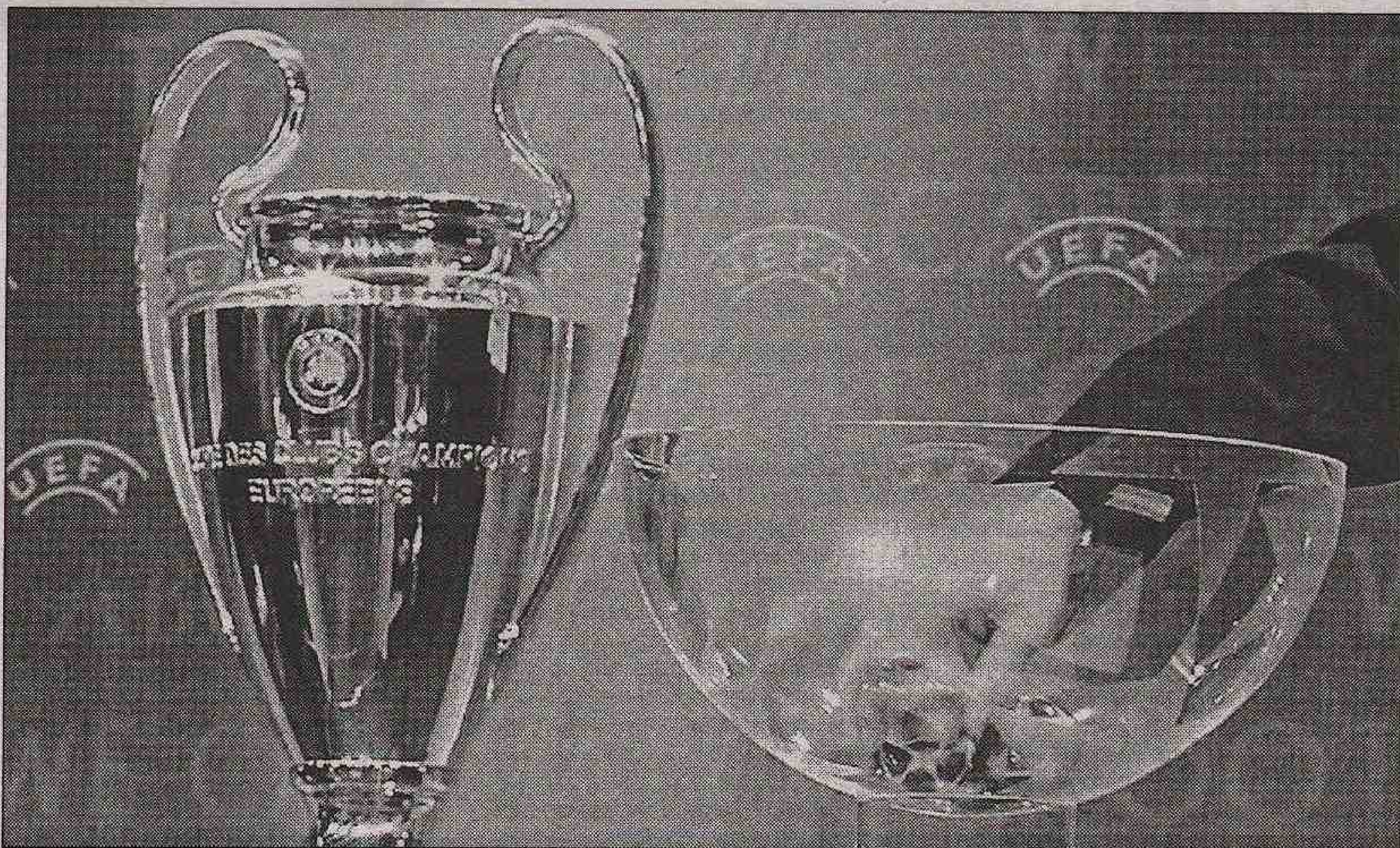
У Лізі чемпіонів команди по парам були розподілені геть нерівномірно. Як висновок, поруч із зовсім "лівими" парами уже на стадії 1/8 фіналу зброю схрестять основні претенденти на здобуття цьогорічного титулу. В кожному дуеті є якась "родзинка". Ось, до прикладу, "Ювентус", який набрав наразі непоганої ходи, зустрінеться із "Челсі". "Аристократи" ще й досі у пошуках своєї гри, окрім того, Клаудіо Раньєрі — нинішній головний тренер туринського клубу, без сумніву, "точить зуба" на свій колишній клуб, який майже випхав італійця за двері свого кабінету в Лондоні.

"Вільярреалу", який плавно влився у когорту іспанських топ-клубів, пощастило найбільше, оскільки серед усіх представників греки є найслабшими. Не повинен скаржитись на неприхильність фортуни і "Байєрн": "Спортинг" не є найсильнішою командою навіть у Португалії, а тому чемпіони Німеччини проблем не матимуть, якщо, звісно, не будуть створювати їх собі самі.

"Атлетико" та "Порту", для яких уже сам вихід до 1/8 є локальним успіхом, розіграють одну путівку у наступний раунд. Мабуть, найбільш рівна пара, де в іспанців трохи краще з персоналіями і якістю гри, а у португальців із досвідом і вирішальним матчем на власному полі.

Не поталанило "Ліону". Чемпіона Франції нині доволі сильно лихоманить, а тому найпотужніший нині європейський гранд — "Барселона" навряд чи дасть бодай якісь мінімальні шанси французам.

Повернення Рафи Бенітеса у рідні пенати гарантує принциповий поєдинок між двома європейськими грандами, де наразі визначити, хто сильніший неможливо. "Реал" за Хуанде Рамоса заграв у значно кращий футбол, а "Ліверпуль" це просто кубковий боєць.

Пощастило "Арсеналу": у "Роми" своїх проблем у внутрішньому чемпіонаті вистачає — тут зовсім не до Ліги чемпіонів...

Ну, і на десерт — поєдинок чинного володаря Кубка чемпіонів МЮ проти нової команди Жозе Моріньйо. Буде гаряче.

1/8 ФІНАЛУ

Челсі (Англія) — Ювентус (Італія)

Вільярреал (Іспанія) — Панатінаїкос (Греція)

Спортинг (Португалія) — Баварія (Німеччина)

Атлетико (Іспанія) — Порту (Португалія)

Ліон (Франція) — Барселона (Іспанія)

Реал (Іспанія) — Ліверпуль (Англія)

Арсенал (Англія) — Рома (Італія)

Інтер (Італія) — Манчестер Юнайтед (Англія)

Перші матчі пройдуть 24-25 лютого, матчі-відповіді — 10-11 березня.

Микита КРИЛОВ.

І "ЧЕРВОНІ ДИЯВОЛИ" НАМ ПІСЛЯ ПЕРЕМОГИ В "ПЕКЛІ" НЕ СТРАШНІ!

БЕНФІКА	0 : 1	МЕТАЛІСТ
Морейра Оскар Кардосо Бастос (Хав'єр Бальбоа, 56) Максі Перейра Уррета Бінья Нуну Гомеш (Ді Марія, 70) Давід Луїс Йєбда Сідней Мігел Віктор	0:1 Рикун (84) 18 грудня. 21.45. Лісабон. "Естадіо да Луш". 6000 глядачів.	Горяїнов Ганцарчик Едмар Слюсар Тришович (Рикун, 64) Обрадович Фомін (Девич, 46) Майдана Папа Гуйє Бордіян Коельо (Конюшенко, 88)
	Б. Брюггер Н. Шваб М. Майр (усі — Австрія)	
	Луїс (22) Перейра (27) Уррета (79) / Слюсар (35) Обрадович (81)	
Моретто Луїзао Кацураніс Аймар Суазо		Бажан Бабич Барилко Поступаленко
Кіке Санчес ФЛОРЕС		Мирон МАРКЕВИЧ

Радість на всіх одна.

Не знаю, як ви, друзі, а я майже цілковито був упевнений в тому, що "Бенфіка" у звітному матчі приречена. Чому так? Все просто: "Металіст", починаючи зі свого другого матчу в групі "В" цьогорічного розіграшу кубка УЄФА, показав, хто, як-то кажуть, "у домі господар", перегравши на той момент лідера групи (турецький "Галатасарай") на його полі з рахунком 1:0.

Та й перед- та післяматчевих подібностей із тією нинішня гра мала чимало. Взяти хоча б асоціації, які пов'язані з обома суперниками. "Ласкаво просимо до пекла!" на стадіоні "Галатасарая" не забули? Якщо ні, то ось вам від мене асоціація: "Бенфіку" за традиційні червоні кольори її атрибутики називають "червоними дияволами". Так-так, не унікальний у цьому плані "Манчестер"! Про головну ж післяматчеву подібність у поєдинках "Металіста" з турками та португальцями дізнаєтесь наприкінці звіту.

Початок матчу, однак, не віщував харків'янам нічого доброго. Вже на 8-й хвилині Уррета втік від Обрадовича на побачення з Горяїновим, проте м'яч після його удару не влучив у площину воріт "Металіста".

Далі – більше. На 10-й хвилині португальці здобули право на штрафний, який узявся бити Бастос. Але удар останнього виявився прямолінійним – у прямому й переносному сенсах. Пропускати постріл зі штрафного прямісінько по центру своїх воріт Горяїнов не мав права.

Надалі гра дещо заспокоїлась. І нагадували про себе гравці команд-учасниць матчу хіба що заробленими жовтими картками. Спочатку Давид Луїс нечемно повівся з Коельо (21-а хвилина). А потім арбітр зафіксував порушення правил з боку Максі Перейри (27-а хвилина). Як на мене, "гірчичники" цілком справедливі.

Більше того, не менше, а може, навіть і більше, аніж у попередніх двох епізодах, заслуговував на жовту картку Мігел Вітор, який на 32-й хвилині матчу прямою ногою пішов на Фоміна, але в цьому епізоді арбітр винуватця чомусь не покарав.

Пам'ятаєте події 8-ї хвилини матчу? Ні?! Тоді їх вам нагадує Уррета: 34-а хвилина матчу, друга помилка оборони "Металіста", і Уррета знову, як і на 8-й хвилині, опиняється на ударній позиції. Хрестовина!!!

На 35-й хвилині харків'яни ще й встигли відкрити лік заробленим гравцями їхньої команди гірчичникам. Постарався Слюсар, зупинивши Бінью забороненим прийомом.

А ще за дві хвилин дещо повеселив публіку Коельо, намагаючись забити "Бенфіці" ударом через себе.

Уболівальники ж "Бенфіки" веселилися недовго, тому що страшенний нефарт улюбленої команди в реалізації гольових моментів може викликати у середньостатистичного фана хіба що сміх крізь сльози. 41-а хвилина: третій реальний шанс у "Бенфіки" в першому таймі відкрити рахунок. Однак Максі Перейра з близької відстані пробив точнісінько в Горяїнова.

Невже у "бесарабських" воріт нарешті з'явився гідний конкурент? Принаймні, особисто я радив би капітанам усіх наших клубів занотувати на майбутнє, які саме ворота "да Лушу" в першому таймі захищав Горяїнов. Навіщо? А якщо потраплять в одному з наступних єврокубкових сезонів на "Бенфіку", капітан якоїсь із вітчизняних команд знатиме, які ворота обирати на перший тайм.

Девич не забив, але допоміг це зробити Рикуну.

Тим часом непомітно добіг перший тайм нашого матчу. Прямо скажу, він видався не найприємніший для вітчизняних уболівальників і в плані видовищності, і так само в плані домінування на полі гравців команди-суперниці.

Потрібно було щось змінювати у грі команди, і Мирон Маркевич, можливо, відреагував, випустивши на поле одразу по перерві Марко Девича замість Руслана Фоміна.

Однак, до 53-ї хвилини з вартих уваги моментів був тільки непростий удар Оскара Кардосо, який узяв Горяїнов. "Браво!" (за гру Горяїнова) і "сумно" (за те, що так мало моментів у "Металіста") водночас...

Ситуацію на 60-й хвилині матчу намагався виправити Едмар, однак, як і Коельйо в першому таймі, спіймав облизня, намагаючись забити "Бенфіці" ударом через себе.

Знакова у звітному матчі подія, як з'ясувалося значно пізніше, відбулася на 64-й хвилині матчу. Замість Тришовича на полі з'явився Рикун. Однак на черзі (за хронологією матчу) була чергова помилка оборони харків'ян. Мілан (у перекладі з португальської) – наче не Миколай, однак подарунок у вигляді майже гольового моменту напередодні Дня Святого Миколая форвардові португальців Гомешу Мілан Обрадович подарував. Але проти був Горяїнов! З такою блискучою грою нашого голкіпера португальцям просто не судилося забити в цьому матчі.

"Бенфіка" продовжила тиснути, і цей факт тоді не міг не тривожити. На 83-й хвилині матчу Оскар Кардосо пробивав по воротах "Металіста"... Стійка! В ті хвилини особисто в мене варіантів подальшого розвитку подій у матчі було лише два: вистоїмо — і 0:0, чи все ж таки нас дотиснуть — і 1:0 на користь "Бенфіки"...

Аякже... 0:1!!! Нарешті. Девич із центральної зони відпасував праворуч на Рикуна, а Олександр спокійно, як на тренуванні, в дотик відправив "кулястого" у дальній від себе кут воріт Морейри.

Але ж як угадав із замінами Маркевич!

А на першій доданій до основного часу матчу хвилині, між іншим, могло бути пенальті і, найімовірніше за все, 2:0. Але рефері не відреагував на влучання м'яча в руку Максі Перейрі в карному майданчику "Бенфіки". Та Бог із ним...

Перемога! Перемога, яка саме з першого місця в групі вивела "Металіст" до плей-офф Кубка УЄФА.

Михайло РЄЗНІК.

ПІРЕЙ

Олімпіакос — Герта — 4:0 (0:0).

Олімпіакос: Нікополідіс, Торосидіс, Жевлаков, Пападопулос, Домі, Пацацоглу, Дуду, Галлетті (Пантос, 75), Беллускі (Ковачевич, 84), Джорджевич (Лето, 60), Діого Санто.

Герта: Дробни, фон Берген, Фрідрих, Кака, Штайн, Ніку (Лусіо, 88), Дардаі, Лустенбергер, Сантос, Пантелич (Шерміті, 75), Рафаел.

Голи: Дуду (54), Галлетті (68, пен), Торосидіс (87), Діого Санто (88).

У першому таймі "Герта" провела достатньо гострих атак, хоча була змушена обійтися без Андрія Вороніна та Гойко Качара. На 39-й хвилині воротар господарів Антоніос Нікополідис із величезними труднощами перевів м'яча на кутовий після пострілу Сісеро Сантоса. Ну, а на 55-й хвилині Дуду головою замкнув подачу Предрага Джорджевича зі штрафного і відкрив рахунок.

За кілька хвилин кіпер берлінців Ярослав Дробни не дозволив відзначитися Галлетті, проте незабаром той чітко реалізував пенальті, призначений за фол на Дуду — 2:0. У завершальні три хвилини чемпіон Греції забив ще два м'ячі. Себастьян Лето організував гол Торосидіса, а потім Діого в падінні замкнув вивірений постріл Дідьє Домі з лівого флангу.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Металіст	4	3	1	0	3-0	10
2. Галатасарай	4	3	0	1	4-1	9
3. Олімпіакос	4	2	0	2	9-3	6
4. Герта	4	0	2	2	1-6	2
5. Бенфіка	4	0	1	3	2-9	1

ІСПАНСЬКИЙ ВЛІТ

Група "А"

ПСЖ — Твенте — 4:0 (2:0).

ПСЖ: Ландро, Арман, Сахо, Камара (Шантом, 62), Сеара, Сесеньон (Фро, 62), Клеман, Бурийон, Панкрат (Жюлі, 72), Люїндула, Кежман.

Твенте: Босхкер, Стам (Велленберг, 71), Віларт, Франко, Браафхейд, Арнаутович, Брама, Деннебоом, Янсен (Перес, 76), Хейсегемс, Тіоте.

Голи: Люїндула (8, 86), Сесеньон (23), Кежман (84).

На 61-й хвилині **Кежман** не реалізував пенальті.

Парижани до перерви створили відмінний гандикап, не раз скориставшись помилками оборони голландців. Вже на восьмій хвилині Люїндула після зіткнення двох захисників "Твенте" поцілив у ворота з-за меж штрафного майданчика. Потім Марко Арнаутович і Романо Деннебоом могли зрівняти рахунок, проте не скористалися наданими шансами.

Дещо пізніше господарі помітно додали і в середині тайму подвоїли свою перевагу. Стефан Сесеньон, від якого постійно виникала загроза воротам "Твенте", зіграв у "стінку" з Матеєм Кежманом, після чого ударом лівою ногою з гострого кута засмутив Сандера Босхкера. Перед самою перервою сербський нападник знову відіграв на Сесеньона, проте той дуже довго готувався до удару, внаслідок чого момент був утрачений.

У гостей же Шейк Тіоте двічі по перерві намагався досягти успіху, але марно. Після цього Кежман не реалізував пенальті, який був призначений за фол Едсона Браафхейда на Люїндулі. Проте за кілька хвилин до фінального свистка Кежман реабілітувався за помилку, замкнувши передачу Сеари. Остаточний рахунок на табло встановив Люїндула; голеадор заплутаними хитрощами переграв голкіпера гостей і спрямував снаряд у порожні ворота.

Расинг — Манчестер Сіті — 3:1 (2:0).

Расинг: Кольторті, Валера, Гарай, Навас, Маркано, Мунітіс, Кольса (Лясен, 77), Люксен, Серрано, Чите, Джонатан (Хуанхе, 83).

Манчестер Сіті: Шмейхель, Сабалєта, Ричардс, Бен-Хаїм, Гаррідо, Хаманн, Фернандес, Васселл, Елано (Компані, 60), Робиньо (Айрленд, 46), Еванс (Кайседо, 75).

Голи: Джонатан (20), Серрано (30), Валера (54) — Кайседо (90+2).

Заочна боротьба, що розгорнулася у цій групі, тримала вболівальників у напрузі до останньої секунди! Нагадаю, що за рівності очок першим критерієм для визначення місця команд була загальна різниця м'ячів, і до 92-ї хвилини гри в Іспанії третє місце посідав "Расинг", який насухо громив англійців! Усі зусилля ПСЖ, який у цей же час азартно розправлявся з "Твенте" і на останніх хвилинах забив такі необхідні два м'ячі, були марними. Бо на цій самій 92-й хвилині Кайседо все ж таки забив за "Манчестер Сіті", і "Расинг" одразу ж опинився біля розбитого корита.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Манчестер Сіті	4	2	1	1	6-5	7
2. Твенте	4	2	0	2	5-8	6
3. ПСЖ	4	1	2	1	7-5	5
4. Расинг	4	1	2	1	6-5	5
5. Шальке	4	1	1	2	5-6	4

Група "С"

Сампдорія — Севілья — 1:0 (0:0).

Сампдорія: Кастеллацці, Кампаньяро, Гастальделло, Луккіні (Боттінеллі, 62), Падаліно, Дельвеккіо, Саммарко, Франческіні, Пьєрі (Циглер, 46), Беллуччі (Станкявичюс, 90+1), Кассаноі.

Севілья: Палоп, Скіллачі, Фаціо, Ескюде, Драгутинович, Конко (Москера, 54), Мареска (Ромарік, 79), Хесус Навас, Адріано (Дієго Капель, 67), Ренато, Луїш Фабіано.

Гол: Боттінеллі (74).

У першому таймі команди ділили приблизно в одному ключі, проте у воротаря гостей Андреса Палопа роботи все ж таки було трохи більше. Голкіпер андалузців зробив кілька відмінних сейвів. Так, на дев'ятій хвилині Палоп уперше вступив у гру, коли лише у стрибку парирував постріл Мірко Пьєрі з 18-ти метрів. А перед самою перервою 35-річного вартового переграв Паоло Саммарко, якому видали дивовижний пас.

На протилежному краю поля Лука Кастеллацці на 33-й хвилині перевів м'яча на кутовий після удару Луїша Фабіано головою. У другій половині зустрічі воротар господарів в акробатичному стрибку не дозволив відзначитися Хесусу Навасу, який завдавав крученого удару. Потім Саммарко знову загрожував воротам Палопа. За 15 хвилин до фінального свистка господарі все ж таки домоглися свого — після удару Циглера зі штрафного м'яч зрикошетив від Боттінеллі і влетів у ворота. Згодом іспанці великими силами пішли вперед, проте рахунок на табло так і не змінився. Найвигідніший момент був у півзахисника "Севільї" Дієго Капеля, але його постріл пройшов поряд із дальньою стійкою.

Воронін не грав, але руками махав.

Штутгарт — Стандарт — 3:0 (1:0).

Штутгарт: Леманн, Треш, Таскі, Дельпьєр, Бока, Хілберт (Буларуз, 70), Хедіра (Пардо, 79), Хітцльшпергер, Ланіг, Гомес (Какау, 81), Маріка.

Стандард: Еспиноса, Мюлемо, Оньєву, Сарр, Горе, Вітсель, Дефур, Дальма (Гонсалес, 66), де Камарго (Мангаля, 74), Йованович, Мбокані (Нікез, 78).

Голи: Хедіра (5), Хілберт (49), Маріка (71).

"Штутгарт" у рідних стінах розгромив льєжський "Стандард", який достроково гарантував собі участь в 1/16 фіналу Кубка УЄФА і посів друге місце у групі. Вже на п'ятій хвилині матчу Самі Хедіра вивів "швабів" уперед. За п'ять хвилин по перерві своє прізвище на табло запалив Роберто Хілберт, який скористався відмінною передачею Маріо Гомеса. На 72-й хвилині Чипріан Маріка встановив остаточний результат на табло. У результаті дружина Маркуса Баббеля з сімома очками фінішувала другою, і в першому колі плей-офф на неї чекає побачення з одним із колишніх учасників Ліги чемпіонів.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Стандард	4	3	0	1	5-3	9
2. Штутгарт	4	2	1	1	6-3	7
3. Сампдорія	4	2	1	1	4-5	7
4. Севілья	4	2	0	2	5-2	6
5. Партизан	4	0	0	4	1-8	0

Група "D"

Тоттенхем — Спартак — 2:2 (0:2).

Тоттенхем: Гомес, Гантер, Зокора, Доусон, Жилберто (Леннон, 46), Бентлі, Хаддлстоун, О'Хара, Бейл, Модрич, Ф.Кемпбелл.

Спартак: Плетикоса, Паршивлюк, Фаті, Їранек, Родригес, Шишкін (Баженов, 86), Ковальчук, Рижков (Григорьєв, 61), Малоян (Зотов, 74), Саєнко, Дзюба.

Голи: Модрич (68), Хаддлстоун (74) — Дзюба (23, 33).

Ще до початку турніру навряд чи хто ставив на "Спартак", у якого під керівництвом Лаудрупа відбувається становлення абсолютно нової команди. І контури цієї команди, судячи з першого тайму, вже починають проглядатися. Стримавши стартовий штурм "Тоттенхема", "червоно-білі" перехопили ініціативу і цілком заслужено відкрили рахунок, коли грубою помилкою Жилберто скористався Артем Дзюба. На 33-й хвилині потужний форвард москвичів оформив дубль після виходу віч-на-віч. За рахунку 2:0 "Спартак" виходив би до наступного раунду, не озираючись на паралельний матч НЕК — "Удинезе". Проте після перерви гра змінилася. З виходом на заміну реактивного Арона Леннона "шпори" повністю перехопили ініціативу і протягом шести хвилин примудрилися забити два голи у відповідь, авторами яких стали Лука Модрич і Том Хаддлстоун.

І одразу ж надійшли дуже неприємні новини з Неймегена, де місцевий НЕК все-таки зумів зламати оборону "Удинезе", яке втратило турнірну мотивацію. "Спартак" вилітає з Кубка УЄФА, який було програно москвичами не у грі з "Тоттенхемом", а в домашньому поєдинку з НЕКом, коли голландці на останніх хвилинах зуміли не лише відігратися, але й вирвати перемогу. Проте спартаківці спростували численні похмурі прогнози і цілком пристойно завершили останній офіційний матч у сезоні за участю російської команди.

Неймеген — Удинезе — 2:0 (0:0).

Неймеген: Бобос, Д.Фернандес, Вісгерхоф, Зомер, Ель-Акчауї, Сібум, Шоне, Давідс, Нтібазонкіза (Джон, 46), ван Бекерінг (Янсен, 90), Буаузан.

Удінезе: Беларді, Неф, Кода, Феліпе (Інлер, 22), Паскуале, Доміцці, Ободо, Ісла (Лукович, 61), Мотта (Д'Агостіно, 69), Санчес, Флоро Флорес.

Голи: Джон (75), ван Бекерінг (78).

Забивши два голи в другому таймі, "Неймеген" досяг перемоги над "Удинезе" і вийшов до 1/16 фіналу Кубка УЄФА. У складі господарів відзначилися Коллінз Джон та Джон ван Бекерінг, хоча за рахунку 0:0 в "Удинезе" був стовідсотковий шанс вийти вперед. Наприкінці години гри не реалізував свого моменту Антоніо Флоро Флорес. Цікаво, що на ту хвилину основний конкурент "Неймегена" у боротьбі за вихід із групи, московський "Спартак", вигравав у "Тоттенхема" з рахунком 2:0. Проте в час, що залишився, "шпори" відігралися в Лондоні, в той час як "Неймеген" не став випробовувати долю і забив у ворота суперника два сухих м'ячі.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Удинезе	4	3	0	1	6-4	9
2. Тоттенхем	4	2	1	1	7-4	7
3. Неймеген	4	2	0	2	6-5	6
4. Спартак	4	1	1	2	5-6	4
5. Динамо Загреб	4	1	0	3	4-9	3

Підготував Михайло РЄЗНІК.

ТАБЛИЦЯ КОЕФІЦІЄНТІВ УЄФА

Країна	попередні 4 сезони	очки	Було	залишилося	сезон	рейтинг
1. Англія	64.499	88.0	9	7	9.777	74.276
2. Іспанія	60.954	84.5	8	6	10.562	71.516
3. Італія	51.535	77.0	8	7	9.625	61.160
4. Німеччина	44.008	69.5	8	5	8.687	52.695
5. Франція	39.168	55.0	7	5	7.857	47.025
6. Росія	37.875	28.0	4	2	7	44.875
7. Румунія	36.266	18.5	7	0	2.642	38.908
8. Голландія	32.797	32.0	6	3	5.333	38.130
9. Португалія	29.677	40.5	7	3	5.785	35.462
10. Україна	**25.225**	**33.5**	**4**	**3**	**8.375**	**33.600**
11. Туреччина	25.225	24.0	4	1	6	31.225
12. Греція	21.665	25.0	4	2	6.25	27.915
13. Шотландія	26.000	7.5	4	0	1.875	27.8753
14. Швейцарія	22.350	14.5	5	0	2.9	25.2501
15. Бельгія	20.825	17.0	4	1	4.25	25.075
16. Данія	16.250	34.0	5	2	6.8	23.050
17. Болгарія	19.000	9.0	4	0	2.25	21.2501
18. Чехія	18.375	9.5	4	0	2.375	20.7501
19. Норвегія	16.300	12.5	5	0	2.5	18.8001
20. Австрія	15.575	9.0	4	0	2.25	17.825
21. Сербія	12.250	12.0	4	0	3	15.250
22. Ізраїль	13.500	7.0	4	0	1.75	15.2501
23. Кіпр	8.749	19.0	3	0	6.333	15.082
24. Швеція	12.191	10.0	4	0	2.5	14.6911
25. Словаччина	9.832	14.5	3	0	4.833	14.6651
26. Польща	7.916	14.0	3	1	4.666	12.582
27. Хорватія	7.999	13.0	3	0	4.333	12.3321
28. Фінляндія	7.957	5.5	3	0	1.833	9.790
29. Литва	7.166	7.5	3	0	2.5	9.666
30. Ірландія	6.999	7.5	3	0	2.5	9.499
31. Латвія	7.998	3.5	3	0	1.166	9.1644
32. Словенія	7.749	4.0	3	0	1.333	9.0822
33. Білорусь	4.666	12.0	3	0	4	8.666
34. Боснія і Герцеговина	6.832	5.5	3	0	1.833	8.665
35. Угорщина	7.166	3.0	3	0	1	8.1664
36. Ісландія	5.499	3.5	3	0	1.166	6.665
37. Молдова	5.999	2.0	3	0	0.666	6.6652
38. Грузія	5.498	3.5	3	0	1.166	6.664
39. Ліхтенштейн	5.500	0.0	1	0	0	5.5003
40. Македонія	4.665	1.5	3	0	0.5	5.165
41. Азербайджан	3.832	2.0	3	0	0.666	4.498
42. Естонія	3.999	1.0	3	0	0.333	4.3321
43. Албанія	3.333	2.0	3	0	0.666	3.999
44. Казахстан	2.416	2.5	3	0	0.833	3.249
45. Вірменія	2.999	0.0	3	0	0	2.9991
46. Уельс	1.998	1.0	3	0	0.333	2.331
47. Північна Ірландія	1.832	1.0	3	0	0.333	2.165
48. Фарери	1.832	1.0	3	0	0.333	2.1651
49. Люксембург	1.332	0.0	3	0	0	1.332
50. Чорногорія	0.500	1.5	3	0	0.5	1.000
51. Андорра	0.500	0.0	2	0	0	0.5001
52. Мальта	0.499	0.0	3	0	0	0.499
53. Сан-Марино	0.250	0.0	2	0	0	0.250

Сезон-1999 — 2000

Динамо (Київ)

Кваліфікація, 2 раунд

Динамо (Київ) — Жальгіріс (Вільнюс, Литва) — 2:0 (1:0).

Динамо: Шовковський, Герасименко, Головко, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Ребров, Гусин, Яшкін, Шацьких, Кормильцев (Серебренников, 56).

Голи: Шацьких (37, 79).

Кияни виявилися готовими до силової боротьби, яку литовці нав`язували протягом усього матчу. Швидка гра з пасами в один дотик дозволила киянам проходити насичену оборону суперника. Внаслідок цього у домашній зустрічі було здобуто цілком прийнятний результат, який, звісно, не дозволяв повністю розслабитися перед матчем-відповіддю, але й хвилюватися приводу не було.

Жальгіріс (Вільнюс, Литва) — Динамо (Київ) — 0:1 (0:1).

Динамо: Шовковський, Кирюхін (Федоров, 60), Герасименко, Головко, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Ребров, Гусин, Яшкін (Кормильцев, 80), Шацьких (Серебренников, 67).

Гол: Ребров (35).

Мінімальна, але доволі впевнена перемога дозволила довести закономірність київського результату, покласти три очки до української скарбнички, а також заощадити сили для подальшої боротьби в ЛЧ.

Олексій Михайличенко: "Ще в Києві я говорив, що ми розглядаємо вільнюський поєдинок як другий тайм загального протистояння. А оскільки після першого тайму було 2:0 на нашу користь, то, побудувавши відповідним чином тактику, ми витратили рівно стільки зусиль, скільки було необхідно, аби пройти далі. Стосовно ж господарів, моя думка, що вони зіграли не настільки самовіддано і переконливо, як у Києві. Повторюся, що загалом план на гру команда виконала і зіграла в той футбол, який дозволив досягти необхідного результату".

Кваліфікація, 3 раунд

Ольборг (Ольборг, Данія) — Динамо (Київ) — 1:2 (0:2).

Динамо: Шовковський, Герасименко, Головко, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Ребров, Гусин, Яшкін, Шацьких, Кардаш (Коновалов, 61).

Голи: Ребров (13), Шацьких (40).

Перший тайм зустрічі був цілком і повністю виграний динамівцями. Українці змогли нав`язати данцям свою гру: використали свої козирі і не дали цього зробити супернику. Два м`ячі на виїзді — непоганий результат. Щоправда, пропущений м'яч був зовсім необов`язковим, хоча і виявився логічним: кияни у другому таймі трохи розслабилися.

Олексій Михайличенко: "Ми знали, що суперник діятиме в жорсткій, силовій манері, використовуючи довгі передачі. Ми свідомо грали "внизу", намагалися тримати швидкості високими. Це й дозволило нам у першому таймі відкрити рахунок і закріпити успіх, коли впіймали оборону данців на їх типовій грі в лінію. У другому таймі з нашого боку була продемонстрована недбалість у передачах і втрати м'яча на рівному місці. І ми дещо поступилися ініціативою. Але головне, що досягнуто позитивного результату".

Динамо (Київ) — Ольборг (Ольборг, Данія) — 2:2 (0:1).

"Динамо": Шовковський, Герасименко (Кормильцев, 60), Головко, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Косовський, Ребров, Гусин, Яшкін, Шацьких.

Голи: Гусин (75), Шацьких (90).

"Динамо" влаштовує справжню перевірку на міцність нервів для своїх уболівальників. Пригадуєте нещодавню дуель із "Дрогедою"? Та сама ситуація. Так ось тоді, у 1999 році, перебування на межі вильоту певним чином посприяло тому, що "Динамо" пробилося до другого групового раунду і там набрало 10 очок, поступившись путівкою у чвертьфінал "Реалу" лише за рахунок особистих зустрічей. Але про все по черзі...

Олексій Михайличенко: "Сьогодні ми зіграли два різні тайми. У першому таймі не вийшло включити швидкості. Ми не встигли збалансуватися. Можливо, зіграв свою роль і результат першої зустрічі. Але після другого гола було очевидним, що ми можемо залишитися без Ліги чемпіонів, і тоді хлопці виявили справжній бійцівський характер. Я б навіть висунув цей чинник на перше місце, віддавши йому перевагу перед колективною швидкістю, ввімкненою в другому таймі.

Ми знали, як гратиме "Ольборг", і його тактика не стала для нас несподіванкою. Ми знали, що суперник добре готовий фізично, вміло грає "на другому поверсі", тому перед нашими гравцями було поставлене завдання контролювати гру в центрі поля і намагатися позбавити данців можливості навішувати з флангів. Проте в першому таймі ми грали не у властивій нам манері і припустилися необов`язкових помилок, через що пропустили двічі. Просто ми ще не вийшли на свій рівень".

Перший груповий раунд

1 тур

Динамо (Київ) — Марибор (Марибор, Словенія) — 0:1 (0:0).

Динамо: Шовковський, Герасименко (Коновалов, 71), Головко, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Косовський, Ребров, Гусин, Шацьких (Венглинський, 67), Кормильцев (Федоров, 60)

Після гри головний тренер "Динамо" Олексій Михайличенко пояснив, що на результат вплинули проблеми фізичних кондицій гравців лінії півзахисту, а також Максима Шацьких. "Марибор" дотиснув безпорадних киян за 17 хвилин до фінального свистка. І це теж допомогло "біло-синім" сконцентруватися та серйозно налаштуватися на наступні матчі.

2 тур

Лаціо (Рим, Італія) — Динамо (Київ) — 2:1 (0:0).

"Динамо": Шовковський, Герасименко (Коновалов, 46), Головко, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Ребров, Гусин, Шацьких (Венглинський, 83), Федоров, Кормильцев (Косовський, 46).

Гол: Ребров (68, з пенальті).

Матч був напруженим і цікавим. "Динамо" виявилося гідним суперником для римлян і змусило публіку на "Стадіо Олімпіко" похвилюватися. Хоча наші й вигравали по ходу зустрічі, все ж таки, не можна казати, що втратили перемогу. На відміну від домашньої гри з "Марибором" ця поразка не була трагедією.

Олексій Михайличенко: "Ми програли одній із найсильніших на сьогодні команд Європи, якщо не найкращій. Ми поступилися, напевно, тому, що загальнокомандна майстерність суперника виявилася вищою за нашу. Боротьба на полі тривала до останньої хвилини, у мене немає претензій до наших гравців з приводу самовіддачі та бажання зіграти на межі своїх можливостей — вони показали все, на що були сьогодні здатні. Авжеж, прикро, що ми не вивезли з Рима бодай одне очко. Це було цілком реально зробити".

3 тур

Байєр (Леверкузен, Німеччина) — Динамо (Київ) — 1:1 (0:0).

Гол: Гусин (71).

Динамо: Шовковський, Головко, Ващук, Дмитрулін (Кормильцев, 75), Каладзе, Косовський, Ребров, Гусин, Шацьких, Коновалов (Герасименко, 59), Мамедов (Федоров, 81).

"Динамо" набирає одне очко з дев`яти можливих, а спокій і певна флегматичність головного тренера на післяматчевій прес-конференції вражають.

Олексій Михайличенко: "Я б розділив гру на два різних тайми. Якщо в першій половині матчу нам вдалося надійно зіграти в обороні і практично не дозволити "Байєру" створювати багато моментів біля наших воріт, до того ж, ми самі провели декілька хороших контратак, то після перерви внаслідок наших помилок в обороні суперник зумів епізодично показати свої козирі і забити м'яча. Я дуже радий за наших хлопців, які боролися до кінця. Гадаю, загалом обидві команди заслуговували на перемогу, тому нічия в даному випадку є найкращим результатом".

Це все, звісно, правильно, але такий стан речей не може влаштовувати "Динамо"!

Динамо (Київ).

4 тур

Динамо (Київ) — Байєр (Леверкузен, Німеччина) — 4:2 (2:1).

Динамо: Шовковський, Герасименко (Белькевич, 46), Головко, Ващук, Дмитрулін (Яшкін, 58), Каладзе, Косовський, Ребров, Гусин, Шацьких, Мамедов.

Голи: Косовський (4), Шацьких (36), Головко (61), Ващук (89).

Байнліх на 66 хвилині не реалізував пенальті (Шовковський парирував).

Валерій Васильович та Олексій Олександрович зробили висновки після вояжу на "Бай-арену", і їхні бійці зуміли переконливо переграти німців у Києві. Гравці "Байєра" виявилися далеко не безгрішними в оборонних діях, і тут треба віддати належне динамівцям, які змогли реалізувати як створені власноруч, так і подаровані суперником нагоди. Ця перемога була просто життєво необхідністю.

Цікаво, що перемогу киянам принесли голи двох захисників: Олександра Головка та Владислава Ващука. Перший увігнав м`яча у сітку воріт суперника після того, як Яшкін зі штрафного влучив у поперечку, а другий красиво в падінні "рибкою" замкнув головою навісну передачу того ж таки Яшкіна.

Олексій Михайличенко: "Всі чудово розуміли, що сьогодні нас влаштує лише один результат – перемога. І я дуже радий, що ми не лише її здобули, але й продемонстрували при цьому змістовну, збалансовану, швидкісну гру, показавши свої найкращі якості. Не можна не відзначити і продемонстрований хлопцями характер — це був один із ключових факторів успіху".

5 тур

Марибор (Марибор, Словенія) — Динамо (Київ) — 1:2 (0:1).

Голи: Ребров (37, 84 — з пенальті).

Динамо: Шовковський, Головко, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Косовський, Ребров, Гусин, Яшкін (Белькевич, 6), Шацьких, Мамедов.

Олексій Михайличенко: Для нас сьогодні дуже важливо було перемогти, ми досягли своєї мети. На жаль, не все склалося так, як ми планували: травма Яшкіна вже на початку матчу вплинула на подальший розвиток подій. "Марибор" продемонстрував дуже активну гру, як ми того від нього й чекали. На в'язкому після дощу полі наші гравці не змогли сповна показати свої максимальні командні швидкості, проте епізодично в цьому плані ми досягали успіху. Не обійшлося і без прикрих помилок в обороні: пропущений нами м`яч інакше, як прикрістю, не можна назвати. Шанси на перемогу були рівними в обох команд. Гадаю, нам більше хотілося виграти".

6 тур

Динамо (Київ) — Лаціо (Рим, Італія) — 0:1 (0:1).

Динамо: Шовковський, Головко, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Белькевич, Косовський, Ребров, Гусин, Федоров (Шацьких, 46), Мамедов.

Гол: Мамедов (18, автогол).

Автогол Мамедова викликав суперечки після гри: Марколін підштовхував динамівця у спину, тим самим допомігши йому забити у власні ворота. І якби не цей прикрий епізод, ми б, може, вірили у справедливість, а команди розійшлися б миром.

Але киянам вистачило і семи очок, аби вийти з групи. "Лаціо" утримало за собою одноосібне лідерство у квартеті (14 очок), друге місце поділи-

ли "Динамо" та "Байєр" (по 7 очок), але, за рахунок переваги в особистих зустрічах, до другого групового раунду потрапили саме українці.

Другий груповий раунд
1 тур

Динамо (Київ) — Реал (Мадрид, Іспанія) — 1:2 (0:1).

Динамо: Шовковський, Хацкевич, Головко, Ващук, Дмитрулін, Белькевич, Ребров, Гусин, Яшкін, Коновалов (Шацьких, 46), Мамедов.

Гол: Ребров (86, з пенальті).

Цей матч запам`ятався надзвичайно несприятливими погодними умовами. Температура повітря дорівнювала десяти градусам нижче нуля. Грати на мерзлому полі було важко не лише теплолюбним іспанцям, а й нашим, доволі "морозостійким", футболістам. Про це говорили тренери обох команд і до, і після гри.

Кияни грали добре (враховуючи стан газону і силу суперника), але забити змогли лише на за чотири хвилини до фінального свистка з пенальті. І це була відповідь на два голи "Реала". Три очки ідуть грітися в Мадрид.

2 тур

Байєрн (Мюнхен, Німеччина) — Динамо (Київ) — 2:1 (1:0)

Динамо: Шовковський, Хацкевич (Герасименко, 49), Головко, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Белькевич, Ребров, Гусин, Яшкін (Венглинський, 46), Кардаш.

Гол: Ребров (51).

Перший гол "Динамо" пропустило вже на шостій хвилині: Карстен Янкер скористався помилкою Шовковського і вдало зіграв на добиванні.

Динамівці забили гол також на шостій хвилині, але у другому таймі. Ребров потужно пробив зльоту, і Кан виявився безсилим.

Безпосередню участь у створенні переможного для німців гола взяв той же Янкер: після його скидки Пауло Сержіо лишалося влучити у порожній дальній кут воріт з мінімальної відстані.

Валерій Лобановський: "Сьогодні не "Байєрн" у нас виграв — ми самі програли йому. При тому, що такого слабкого "Байєрна" я не бачив уже давно. Ми пропускали такі безглузді голи і такі контратаки, які не мали права пропускати. Щось подібне сталося з нами і в матчі з "Реалом". Ми переграли мадридців за всіма показниками, але домогтися позитивного результату не змогли. Аби було поле НСК "Олімпійський" у хорошому стані, де б був той "Реал"? Проте нічого страшного не сталося. У нас є час, щоб проаналізувати помилки і виправити їх".

Олексій Михайличенко: "Ми, звісно ж, не можемо бути задоволені результатом. Грою — теж. На жаль, нам не вдалося продемонструвати таку гру, яку планували. Гравці грубо помилялися, що вплинуло на результат. Рахунок матчу, втім, міг би бути й іншим. Гра розвивалася таким чином, що і нічия могла розглядатися нами як невдача. А поразка — це подвійна невдача. Гравці припускалися грубих помилок, зокрема Олександр Шовковський, які на даний момент, в конкретній грі, вже не підлягали виправленню. Ми отримали хоч і дуже неприємний, але хороший урок. Подібних помилок у найближчому майбутньому припускатися, зрозуміло, не маємо наміру".

3 тур

Динамо (Київ) — Русенборг (Норвегія) — 2:1 (2:0).

Динамо": Шовковський, Хацкевич, Герасименко, Головко, Каладзе, Белькевич, Ребров, Гусин, Мамедов (Федоров, 85), Несмачний, Деметрадзе (Шацьких, 87).

Голи: Хацкевич (9), Ребров (29).

Підопічні Лобановського переграли норвежців доволі впевнено. Гол кияни пропустили після розіграшу кутового, дозволивши собі на мить

Карпати (Львів).

розслабитися. Вони і зараз полюбляють це робити. Тільки тоді після першого пропущеного динамівці схаменулися і дограли сконцентровано.

4 тур

Русенборг (Тронхейм, Норвегія) — Динамо (Київ) — 1:2 (1:1).

Динамо: Шовковський, Хацкевич, Герасименко, Каладзе, Белькевич, Ребров, Гусин, Шацьких (Деметрадзе, 46), Федоров, Мамедов, Несмачний (Кормильцев, 66).

Голи: Ребров (32, 67).

Олексій Михайличенко: "Гра залишила неоднозначне враження. На жаль, було дуже багато огріхів в обороні — це стосується як колективних дій, так і окремих гравців. Ну, і звісно ж, ми не можемо бути не розчарованими реалізацією голевих моментів, що створюються біля воріт суперника. Стільки не забивати на такому рівні – це може погано скінчитися... Але, все ж таки, головне, що "Динамо" здобуло цю перемогу".

5 тур

Реал (Мадрид, Іспанія) — Динамо (Київ) — 2:2 (1:1).

Динамо: Шовковський, Хацкевич, Герасименко, Головко, Белькевич, Ребров (Костюк, 78), Гусин, Шацьких (Кардаш, 46), Мамедов, Несмачний, Деметрадзе.

Голи: Хацкевич (42), Йєрро (56, у свої ворота).

На п`ятнадцятій хвилині Ребров не реалізував пенальті, а за десять хвилин Рауль відповів такою самою милістю.

Олексій Михайличенко: "В цьому матчі було багато небезпечних моментів, створених обома командами, колективна швидкість і, зрештою, голи. Думаю, що вболівальники побачили гру, яка їм не могла не сподобатися. Наша стратегія на поєдинок з "Реалом" залишалася незмінною: як і в попередніх матчах, ми грали на результат".

6 тур

Динамо (Київ) — Байєрн (Мюнхен, Німеччина) — 2:0 (1:0).

Динамо: Шовковський, Хацкевич (Кардаш, 85), Герасименко, Головко, Каладзе, Белькевич, Ребров (Шацьких, 85), Гусин, Мамедов, Несмачний (Яшкін, 36), Деметрадзе.

Голи: Каладзе (34), Деметрадзе (72).

"Динамо" перемогло "Байєрн", який ще в попередньому турі забезпечив собі перше місце в групі. Виявилося, що й киянам ця перемога нічого не дала, оскільки "Реал" переміг "Русенборг" і обійшов українців за рахунок перемоги в Києві. Динамівці залишають європейську арену з високо піднятою головою.

Кубок УЄФА "Шахтар" (Донецьк)
Кваліфікація

Шахтар (Донецьк) — Силекс (Кратово, Македонія) — 3:1 (0:0).

Шахтар: Вірт, Старостяк, Коваль (Тимощук, 60), Котов, Беньо, Зубов (Бахарєв, 66), Попов, Селезньов, Орбу, Матвєєв (Микитин, 83), Штолцерс.

Голи: Селезньов (61), Штолцерс (81, 90).

Цікаво, що команди обмінялися голами на останній хвилині зустрічі, чим, безперечно, потішили глядачів і залишили хороше враження від матчу в цілому.

Силекс (Кратово, Македонія) — Шахтар (Донецьк) — 2:1 (1:1).

"Шахтар": Вірт, Чижевський, Старостяк, Коваль, Бахарєв (Орбу, 51), Беньо, Попов, Селезньов, Ковальов (Шелаєв, 89), Тимощук, Штолцерс (Матвєєв, 77).

Гол: Селезньов (21).

Македонці на власному полі показали значно вищий рівень гри, ніж у Донецьку, і були доволі близькими до овертайму, проте гірники втримали прийнятний для себе результат.

1/64 фіналу

Рода (Керкраде, Голландія) — Шахтар (Донецьк) — 2:0 (2:0).

Шахтар: Вірт, Старостяк, Беньо, Попов, Селезньов, Нагорняк, Штолцерс (Воробей, 58), Микитин, Ковальов, Бахарєв (Зубов, 67), Кривенцов.

Було чимало розмов довкола цього матчу. Прихильники Анатолія Федоровича Бишовця казали, що 2:0 — результат, який ще лишає шанси "Шахтареві", та й взагалі в Донецьку картина буде зовсім іншою. Ті ж, хто вважав, що головного тренера "Шахтаря" варто негайно змінити, критикували і гру, і результат. І останні мали рацію — в Донецьку дива не сталося.

Шахтар (Донецьк) — Рода (Керкраде, Голландія) — 1:3 (0:1).

Шахтар: Вірт, Старостяк, Котов, Беньо, Попов, Селезньов, Орбу, Ковальов, Воробей, Нагорняк (Поцхверія, 67), Штолцерс (Зубов, 55).

Гол: Беньо (32).

Клас суперника (принаймні того чемпіонату, де він виступає) дався взнаки і в другій зустрічі теж. "Шахтар" вибуває з боротьби.

Кривбас (Кривий Ріг)
Кваліфікація

Кривбас (Кривий Ріг) — Шамкир (Баку, Азербайджан) — 3:0 (1:0).

Кривбас: Лавренцов, Онищенко, Дорошенко, Грановський, Зотов, Римшин (Монарьов, 31), Симаков, Платонов (Якименко, 57), Паляниця, Г. Мороз, Пономаренко.

Голи: Пономаренко (8), Паляниця (66), Г. Мороз (80).

Шамкир (Баку, Азербайджан) — Кривбас (Кривий Ріг) — 0:2 (0:1).

Кривбас: Лавренцов, Онищенко, Дорошенко, Грановський, Зотов, Симаков, Платонов (Криулін, 77), Паляниця (Монарьов, 58), Г. Мороз, Пономаренко (Римшин, 71), Даценко.

Голи: Симаков (24, 70).

"Кривбас" на класі розібрався зі своїм опонентом, перемігши "Шамкир" зі сумарним рахунком 5:0.

1/64 фіналу

Парма (Італія) — Кривбас (Кривий Ріг) — 3:2 (2:1).

Кривбас: Лавренцов, Онищенко, Дорошенко, Грановський, Криулін, Пономаренко (Римшин, 85), Платонов, Зотов, Симаков, Якименко (Яськов, 61), Паляниця (Монарьов, 72).

Голи: Паляница (6), Монарьов (74).

Прийнятний результат. Враховуючи те, що два м`ячі забито на виїзді, а різниця мінімальна, то на матч у Кривому Розі вболівальники "Кривбасу" і всього українського футболу покладали чималі надії.

Кривбас (Кривий Ріг) — Парма (Італія) — 0:3 (0:2).

Кривбас: Лавренцов, Онищенко, Дорошенко, Грановський, Зотов, Платонов (Якименко, 64), Симаков, Г. Мороз, Пономаренко, Паляниця (Римшин, 66), Монарьов (Криулін, 26).

"Парма" розраховувала перед стартом єврокубкової кампанії грати в Лізі чемпіонів, проте не пройшла кваліфікацію; команда була у важкому становищі на внутрішній арені, а над тренером "смугастих" Альберто Малезані чорніла загроза відставки. І якщо у першому матчі італійці не були готовими до такого серйозного опору з боку криворіжців, то у повторній зустрічі налаштувалися відповідним чином і змогли-таки матеріалізувати свою перевагу в класі та досвіді. Не без допомоги арбітра!

Австрієць Плауц вилучив центрального захисника "Кривбасу" Дорошенка в тій ситуації, де це зовсім не було обов`язковим. Але рефері розцінив порушення проти Креспо як фол останньої надії, показавши порушнику червону картку і призначивши пенальті, який, до речі, Ернан Креспо не забив. Але центр захисту (та й фланги теж) стали значно вразливішими. Цим сповна скористалися гості – 0:3.

Карпати (Львів)
1/64 фіналу

Хельсинборг (Швеція) — Карпати (Львів) — 1:1 (0:1).

"Карпати": Стронцицький, Євтушок, Танасюк, Мизін, Ковалець (Шаран, 79), Вовчук (Луцишин, 82), Назаров, Гецько, Хома, Вільчинський, Павлюх.

Гол: Гецько (16).

Львів`яни непогано виглядали на полі Олімпійського стадіону у Хельсинборзі, проте втратили перемогу за 6 хвилин до завершення основного часу матчу.

"Карпати" (Львів) — "Хельсинборг" (Швеція) — 1:1 (0:0), пен. — 2:4.

Карпати: Стронцицький, Євтушок, Танасюк, Мизін, Ковалець , Покладок (Семочко, 97), Назаров, Гецько, Хома, Вільчинський (Євглевський, 60; Вовчук, 101), Павлюх.

Гол: Гецько (90).

І знову "Карпати" пропускають на останніх хвилинах! Рахунок 0:0 вивів би команду Лева Броварського до 1/32 фіналу, але на 89 хвилині львів'яни пропускають. Здавалося, що це кінець... Та українці знайшли сили і найголовніше — час, щоб зрівняти рахунок! Гецько на 90-й хвилині переводить гру в овертайм. Два додаткові тайми не визначили переможця, а у післяматчевій лотереї більше пощастило шведам.

Підготував Андрій ГАЛАКА.

КИЇВСЬКІ ДИНАМІВЦІ – ЛАУРЕАТИ ОПИТУВАНЬ

Напередодні Нового року різноманітні вітчизняні ЗМІ – як друковані, так і електронні – публікують результати своїх конкурсів-опитувань, мета яких полягає у виявленні найбільш яскравих футбольних постатей минаючого сезону. Як завше серед номінантів – гравці найтитулованішого в Україні клубу – столичного "Динамо". У цій статті я спробую виокремити головні індивідуальні здобутки киян у сфері футбольних відзнак.

Вживаючи в попередньому абзаці прикметник "головні", я роблю необхідне в даній ситуації уточнення, адже перерахування всіх існуючих вітчизняних референдумів, пов'язаних із грою в шкіряний м'яч, потребувало б цілого номеру "УФ". У цьому плані наша країна "органічно" вписується в світовий контекст футбольних нагород, який, без жодного перебільшення, можна охарактеризувати словом "вакханалія": нині тут фактично немає "абсолютних істин", себто опитувань, які слугували би певним беззаперечним авторитетом. Іще тридцять років тому, коли якийсь часопис у досьє гравця зазначав, що той у такому-то році був найкращим футболістом Європи, не виникало потреби пояснювати, що це – результат конкурсу знаменитого французького журналу "France Football". Сьогодні ж треба додавати *за чиєю версією* гравець був зведений на престол: провідних континентальних (або світових) змагунів визначають також англійський щомісячник "World Soccer", іще один часопис із Франції "Onze Mondial", міжнародна федерація професіональних футболістів (FIFpro) і ФІФА. Причому все це тільки основні опитування, тоді як допоміжних на порядок більше.

Описана ситуація, з одного боку, дезорієнтує поціновувачів народної гри – вони просто не знають, на яку версію спиратися (інакше кажучи, яку вважати офіційною), а з другого боку, вона фактично нівелює саму ідею визначення "кращого з кращих", адже головною умовою успішного здійснення цього процесу є вузький "нагородний список", тобто кількість відзнак не повинна бути великою, приз стає цінним явищем лише за умови, якщо він рідкісний, унікальний. А чого варте звання Футболіста року в сучасній Україні, коли воно присуджується не тільки нашим часописом (у якого найстаріший, отже, найбільш "легітимний" конкурс), а ще кількома газетами й Інтернет-сайтами?

За подібних обставин єдиним більш-менш вірним кроком може бути вичленення з усієї маси опитувань ті, котрі є найавторитетнішими чи вважаються такими. В наведеному списку ними – крім двох відзнак "УФ", кращому українському футболісту й голкіперу (нагадаю, що обидві нагороди успадковані нашою газетою від інших видань) – є наступні: референдуми "Спортивної газети" (до сезону 1995/96 рр. включно) і потім ПФЛ щодо визначення Тренера сезону в Україні; "Золотий м'яч" часопису "France Football" (приз європейському гравцеві №1); нагороди московських тижневиків "Футбол" і "Огонёк" найкращому радянському гравцеві й воротареві відповідно; плебісцити в республіках колишнього СРСР (у Литві, Латвії та Узбекистані їх проводять місцеві Федерації, а в Білорусі мінська газета "Прессбол"); і, нарешті, два призи Асоціації спортивних журналістів України для провідного вітчизняного атлета (це опитування є продовженням давнього конкурсу "Спортивки"), а також наставника від спорту.

Володимир БАНЯС.

ФУТБОЛІСТИ "ДИНАМО"...

...гравці року в Європі:
1. О. Блохін (1): 1975
2. І. Бєланов (1): 1986

...гравці року в СРСР:
1. А. Біба (1): 1966
2. В. Мунтян (1): 1969
3. Є. Рудаков (1): 1971
4. О. Блохін (3): 1973, 1974, 1975
5. А. Дем'яненко (1): 1985
6. О. Заваров (1): 1986
7. О. Михайличенко (1): 1988

...гравці року в Україні:
1. В. Турянчик (1): 1968
2. В. Мунтян (2): 1968, 1970
3. В. Серебряников (1): 1969
4. Є. Рудаков (1): 1971
5. О. Блохін (9): 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1980, 1981
6. А. Дем'яненко (2): 1982, 1985
7. О. Заваров (1): 1986
8. О. Михайличенко (2): 1987, 1988
9. В. Безсонов (1): 1989
10. С. Юран (1): 1990
11. А. Цвейба (1): 1991
12. В. Леоненко (3): 1992, 1993, 1994
13. Ю. Калитвинцев (1): 1995
14. С. Ребров (2): 1996, 1998
15. А. Шевченко (2): 1997, 1999

...гравці року в зарубіжних країнах:
1. В. Мартінкенас (1 - *Литва*): 1992
2. О. Хацкевич (2 - *Білорусь*): 1998, 2000
3. М. Шацьких (4 - *Узбекистан*): 2003, 2005, 2006, 2007
4. М. Верпаковськис (1 - *Латвія*): 2004

...воротарі року в СРСР:
1. В. Банников (1): 1964
2. Є. Рудаков (3): 1969, 1971, 1972
3. Вік. Чанов (1): 1986

...воротарі року в Україні:
1. І. Кутєпов (1): 1993
2. О. Шовковський (8): 1994, 1997, 1998, 1999, 2003, 2004, 2005, 2006
3. В. Рева (2): 2001, 2002

...спортсмени року в Україні:
1. О. Блохін (1): 1975
2. О. Михайличенко (1): 1988

НАСТАВНИКИ "ДИНАМО"...

...тренери сезону в Україні:
1. М. Фоменко (1): 1992/93
2. Й. Сабо (1): 1995/96
3. В. Лобановський (5): 1996/97, 1997/98, 1998/99, 1999/00, 2001/02
4. О. Михайличенко (1): 2002/03
5. А. Дем'яненко (1): 2006/07

...спортивні тренери року в Україні:
1. В. Лобановський (1): 2002

Дністер

Андрій ПАРХОМЕНКО:

БУДЕМО ПРАЦЮВАТИ НА ЯКІСТЬ

Незабаром після завершення виступів дністрян у літньо-осінній частині змагань колективу був представлений новий тренер Андрій Пархоменко.

36-річний фахівець, який є вихованцем одеського футболу, донедавна протягом майже чотирьох років працював у Росії. Він стояв біля керма ФК "Сахалін", із яким пройшов шлях від любительської команди до рівня другої ліги. Після завершення сезону-2008 Андрій Пархоменко приїхав у відпустку до рідної Одеси, де йому й надійшло запрошення від "Дністра". Одеським любителям футболу Пархоменко відомий за виступами за СК "Одеса", "Чорноморець", "СКА-Лотто" і "Пальмиру".

— Андрію Вікторовичу, по-перше, вітаємо вас із призначенням на посаду головного тренера овідіопольського "Дністра", а по-друге, хотілося б поцікавитися, як давно вам надійшла пропозиція від керівництва команди і чи довго ви його обдумували перед тим, як погодитися?

— Пропозиція від керівництва "Дністра" мені надійшла в момент, коли я, в принципі, збирався виїжджати зі своєю вже колишньою командою на збори в Адлер. У футбольному клубі "Сахалін" останнім часом ніби все стало налагоджуватися, "Газпром" виділив на його фінансування певну суму грошей, щоб зробити в наступному сезоні хорошу команду. Саме у цей час на мене вийшли Андрій Продаєвич та Олег Самсонов. Нам вистачило години розмови, щоб визначитися щодо своїх подальших планів. Від них я почув, який футбол вони хотіли б бачити, я ж, у свою чергу, виклав свою позицію з цього приводу. Жодних фінансових тонкощів ми не обговорювали, напевно, це не головне, коли так швидко знаходиться спільна мова. Єдине, що я у них попросив, то це дати мені декілька днів, щоб я врегулював усі питання зі своїм колишнім клубом, в якому я пропрацював чотири роки.

— Трохи менше року тому "Сахаліну" довелося зіграти з "Дністром" товариський матч, напевно, ви бачили й деякі останні матчі команди. Яка думка склалася у вас про овідіопольський колектив?

— В принципі, за овідіопольською командою я не припиняв стежити. Тут завжди грали хороші футболісти, а їхніми діями керували кваліфіковані тренери.

— Вирішивши очолити овідіопольський "Дністер", ви керувалися тим чинником, що працювати доведеться не десь-небудь, а фактично у себе вдома?

— Це також був один із ключових моментів, але ще більше мене підкупила довіра і ставлення з боку керівництва команди, яке озвучило цілі та перспективи клубу, які мені дуже цікаві. Я чотири роки працював у Росії, де мої скромні можливості оцінив президент Російського футбольного союзу пан Мутко, який нагородив мене дипломом за внесок у розвиток футболу в цій країні. Чому б не спробувати досягти чогось подібного не за кордоном, а в себе вдома, в Україні, а тим паче в Одесі?

— Як складалася ваша ігрова, а потім і тренерська кар'єра у ФК "Сахалін"?

— Коли мене туди запросили чотири роки тому, то команда грала лише на першість краю. Переді мною було поставлено чітке завдання — протягом двох років вивести її до другої російської ліги, але щоб це реалізувати, необхідно було виграти не тільки свою першість, яка, повірте, в них непогана, але й третю лігу Далекого Сходу, у якій грають хороші команди з пристойними грошима. До речі, професійної команди на Сахаліні не було 13 років. У перший рік моєї роботи ФК "Сахалін" виграв першість краю, на другий – повторив свій успіх, додавши й перемогу в далекосхідній лізі, а також команда стала володарем двох регіональних кубків, що дозволило нам піднятися до рівня другої російської ліги. Природньо, що в другій лізі у дебютному для нас сезоні було завдання не втратити у ній прописку, з чим ми благополучно впоралися. Хоча фінансові можливості в нашого клубу були скромними, що не дозволяло запросити до її лав досвідчених футболістів. Доводилося працювати з тими, хто був під рукою. Для порівняння скажу, що бюджети команд другої російської ліги значно перевершують бюджети українських команд, які виступають у першій лізі. Непогано ми виступили і у своєму другому сезоні серед професійних клубів другої ліги Росії. У цей час мені довелося поспілкуватися з багатьма відомими фахівцями, такими як, наприклад, Олександр Бородюк, перейняти та взяти на озброєння тренерські методики Гуса Хіддінка і Діка Адвоката. Одним словом, я накопичував ідеї, які поступово намагався втілити в життя.

Проте нас спіткала біда: наша команда несподівано збанкрутіла через те, що в Росії почали закривати місця так званого "азартного відпочинку", внаслідок чого казино, яке нас спонсорувало, припинило функціонування. Футболісти півроку не отримували зарплату, після чого більшість із них залишили ФК "Сахалін". Мені ж як тренерові команди залишалося напрацьовувати методику й дивитися, що з цього в мене вийде. В принципі, керівництво команди завжди було задоволене тією роботою, яку я намагався проводити, а для мене це було дуже важливим. Зараз же з ФК "Сахалін" спонсорський договір на суму 2 млн. доларів підписав "Газпром", через що я дуже радий. На той момент я вже мав у своєму розпорядженні пропозицію "Дністра", і керівництво "Сахаліна", якому я віддав чотири роки, з розумінням поставилося до мого вибору, оскільки мені необхідно зростати. А "Дністер" — це перша ліга, до того ж, я вдома.

— Якщо ми не помиляємося, то ще в цьому році ви виходили на футбольне поле як польовий гравець?

— Так, ви маєте рацію. Чемпіонат у другій російській лізі грається в три кола, півтора з яких мені довелося відіграти на полі. У Росії заборонено поєднання посад тренера й футболіста. Тому коли на тренерському містку мені допомагав Ігор Харковченко, проблем із поєднанням не було, але коли його до себе до "Терека" покликав В'ячеслав Грозний, мені довелося повністю зосередитися на посаді головного тренера команди. До речі, коли я завершив свої активні виступи за ФК "Сахалін", команда одразу набрала 13 очок.

— Вас не бентежить той факт, що додому довелося повернутися не в найсприятливіший, з економічної точки зору, час?

— Зараз у всьому світі проблеми, тому, як то-кажуть, "затягнемо пасок тугіше". Головне – це робота, а все інше — життя покаже, адже зараз невідомо, де тебе чекатиме успіх, а де — розчарування. Ти намагаєшся робити чесно свою роботу, а як воно вийде, одному Богові відомо.

— Перед вашим призначенням овідіопольський "Дністер" вже залишила ціла група футболістів. Чи встигли ви вивчити ці втрати і коли маєте намір серйозно зайнятися кадровим питанням?

— Я поважаю своє нинішнє керівництво. Якщо воно так вирішило, значить, на те були вагомі причини й підстави. Я звик не дивитися назад, а рухатися вперед. Працюватиму з тими футболістами, які зараз є в команді. Я вивчив усі записи матчів "Дністра" у першому колі і побачив потенціал цих хлопців. Із ними можна досягти високих результатів, рости й прогресувати. Можу сказати точно, що великих кадрових вливань не буде – в них сенсу я не бачу. Як-то кажуть, якщо є під рукою якісний матеріал, то чому б ним не скористатися. Нинішньої зими у "Дністрі" будуть тільки точкові вливання.

— Оскільки ви вже бачили матчі "Дністра" цього сезону, можете розповісти про свої враження і про першу українську лігу?

— За чотири роки мені довелося побачити багато чого і можу сказати, що рівень першої ліги значно виріс, втім, як і прем'єр-ліги. Інше питання, що в турнірі мало команд, які справді намагаються грати у футбол, дедалі більше на перший план виходить результат. Я б хотів досягти якогось симбіозу між красивим футболом і результатом, від якого отримували б задоволення і футболісти, й уболівальники. Нам необхідно повертати фанатів на стадіон.

— Чому, на вашу думку, овідіопольська команда так слабко грала вдома?

— Я читав інтерв'ю президента клубу, який дуже грамотно спробував відповісти на це питання. Я згоден із тим, що це передусім пов'язано з психологією. Знаєте, коли проводиш декілька невдалих матчів удома, на футболістів цей факт впливає дуже негативно. Я впевнений, що з командою просто стався нещасний випадок. У колективі футболісти достойного рівня, з непоганим технічним та фізичним багажем, одним словом, потенціал у них є.

— На що, на вашу думку, здатна реально претендувати команда цього сезону?

— Овідіопольський "Дністер" заслуговує того, щоб перебувати у п'ятірці, це граничний мінімум. І до цього ми прагнутимемо за підсумками сезону. Команди в першій лізі здебільшого рівні. Можливо, на цьому тлі вирізняється ужгородське "Закарпаття". Приємне враження про себе у матчі проти "Дністра" залишила "Кримтеплиця", хоча в турнірній таблиці ця команда їде нижче за нас.

— Коли вирішите питання щодо своїх асистентів?

— Я вже з ними визначився. Мені допомагатимуть Тимерлан Гусейнов і Костянтин Кулик. Відкритим питання залишається з тренером воротарів та фахівцем із ЗФП, але, враховуючи ситуацію в країні, ми не будемо "розпилюватися", а працюватимемо на якість. Те ж саме стосується і футболістів. Я не бачу сенсу тримати в команді 30 чоловік.

— Чого побажаєте вболівальникам команди вже як головний тренер овідіопольського колективу?

— Надії на те, що все, зрештою, в команді буде добре. Ми підніємося до рівня хороших колективів, де показуватимемо хорошу гру. Що завважало харківському "Металістові" добитися такого успіху? А чому щось має перешкодити "Дністру" або, наприклад, "Чорноморцю"? Всі ми маємо працювати на благо одеського футболу.

— Що корисного для себе ви винесли з роботи на Сахаліні?

— Я багато чого там спробував. Довелося бути й головним тренером, і футболістом, і адміністратором в одній особі. Це було цікаво. Щоб зрозуміти, що таке важко, необхідно пройти будь-які етапи, і я дуже хочу, щоб усі ідеї й тенденції, які мені вдалося перейняти у провідних тренерів російського футболу, вдалося втілити в овідіопольському "Дністрі". А це технічний футбол із контролем м'яча, з пасами урозріз, зрештою, футбол із характером, коли гравець виходить на матч, як на останній бій, повністю віддаючись грі. І, звісно, я спробую прищепити футболістам "Дністра" дух переможців, від якого гравець постійно намагатиметься рости.

Юрій УСАТЮК.

Металург-2

Вадим ДАРЕНКО: ПРАЦЮВАТИ З МОЛОДДЮ ЗАВЖДИ ЦІКАВО

Підбиваючи підсумки першого кола для "Металурга-2", старший тренер команди Вадим Даренко розповів, як іще вчорашні випускники футбольної школи адаптуються до другої ліги.

— Вадиме Всеволодовичу, Ви працювали в дублі першої команди – зараз тренуєте "Металург-2". Де працювати складніше?

— Якщо ставишся до своєї справи відповідально, то працювати скрізь цікаво, але водночас непросто. Звісно, з молоддю якоюсь мірою складніше, тому що їх необхідно ще багато чому вчити. У першій команді акцент робиться на тактику, підготовку до суперника у кожному наступному матчі. А тут потрібно багато працювати, щоб хлопці росли в технічному, тактичному плані, у функціональній підготовці.

— Яке перед вами стоїть головне завдання?

— Головне завдання для другої команди було поставлене керівництвом нашого клубу. Щоб через "Металург-2" проходила молодь і поступово готувалася до виходу на рівень дублюючого складу та першої команди. Зараз ми бачимо достатньо прикладів такої політики.

— У прем'єр-лізі в матчі проти київського "Арсеналу" вийшло десять вихованців школи запорізького "Металурга". Що можете сказати про хлопців випускного класу, яких ви активно наразі залучаєте до тренувань?

— У кожному віці є перспективні хлопці. Недаремно керівництво клубу вибрало правильний напрям на підготовку своїх кадрів. Перша команда грає і складає конкуренцію достатньо сильним клубам, витрати яких на придбання нових гравців набагато більші за наші. Ми граємо своїми вихованцями. Цей шлях дає можливість проводити футболістів від дитячо-юнацької школи через "Металург-2" і дубль до першої команди. Тому зовсім не випадково, що у прем'єр-лізі в стартовому складі стабільно грає 7– 8 наших вихованців, а проти київського "Арсеналу" вийшла практично вся команда. Необхідно відзначити, що тренери першої команди всіляко нам допомагають і ставляться із розумінням до наших результатів. Середній вік "Металурга-2" — 17–18 років, і їм доводиться грати проти футболістів, які пройшли школу вищої і першої ліги. Буває нам дуже складно, але тільки пройшовши крізь це горнило, вони зможуть підвищити свою майстерність.

— Як оціните їхній психологічний стан після багатьох поразок?

— Кожен футболіст, виходячи на поле, має прагнути до перемоги. Те, що у нас багато поразок, — це природно. Змагатися із 30-річними футболістами дуже складно. Підігнати природу неможливо, адже багатьом нашим хлопцям необхідно дозріти суто фізіологічно. Хтось виходить на рівень раніше, хтось пізніше, але вже восім гравців 1990–91 років народження тренуються із дублем та першою командою, і не просто тренуються, а виходять в офіційних матчах. Наше завдання у другій команді – не розгубити усіх хлопців і дати їм шанс проявити себе в другій лізі. Ми проглядаємо всіх талановитих гравців, щоб побачити їхні потенційні можливості.

— За рахунок чого вдавалося досягти позитивних результатів наприкінці першого кола?

— Самовіддача, працездатність і організація командної гри поліпшилися. Хлопці стали битися на полі, показувати характер і дисципліну. Ось на цій базі і будується зростання футбольної майстерності. З віком прийде функціональна підготовка, досвід, але характер має виявлятися вже зараз. Ми реально підходимо до цих перемог і нічиїх, але якість самої гри має бути кращою. Усі тренери над цим працюють, але це справа не одного дня.

— Вадиме Всеволодовичу, ви тренер із багаторічним досвідом, як вам вдається порозумітися з молодими хлопцями?

— Я пройшов цю школу, працював тренером в ДЮСШ, у всіх українських лігах. Працювати з молодими завжди цікаво. Завжди приємно дивитися, коли в результаті сумісної праці тренера і футболіста молодий хлопець стає професіоналом найвищого класу.

Анатолій КОРОТЯ.

Кремінь

ІЗ ЧИМ ПРИЙДЕМО В НОВИЙ РІК?

Проміжний фініш однозначно піде на користь команді, яка вперше у своїй історії позбавлена звичної підтримки глядачів.

Хоча, виходячи з досвіду попередніх років виступів "Кременя" у другій лізі, починаючи із сезону 2005/2006 рр., висновок напрошується сам собою. Значна глядацька аудиторія не завжди грає на користь команді. Минулого сезону, наприклад, команда начебто програла "Шахтарю-3" за присутності восьми тисяч уболівальників. Нинішній сезон почався з поразки від "Явора" за підтримки трьох із половиною тисячі глядачів. Сховавшись від уважного глядацького ока в Комсомольську, команда геть втратила малюнок гри, що більш-менш проглядався на початку сезону. Як виступає їхня рідна команда, Кременчук дізнавався з коротких звітів про матчі у місцевих газетах. До того ж, деякі автори статей так жодного разу і не відвідували матчі за участю найвідвідуванішої в минулому сезоні команди другої ліги.

Позиційна селекція в коротке міжсезоння після приходу з дубля "Ворскли" Романа Чумака і Василя Климова, повернення до лав Сергія Винника і появи у складі Вадима Гетьмана, Олександра Фещенка та Валерія Куянова (останній, щоправда, незабаром залишив табір команди), за ідеєю, мало б привнести у гру команди новизну. Але чи то командний дух тиснув як над молоддю, так і над ветеранами, чи то самі гравці не змогли стрибнути вище голови, але справи у команди пішли вкрай погано. Молодь із "Кременя-91", за винятком Валерія Куреляха, підсилити команду поки ще не готова. Зовсім загубився Віталій Гавренков. Хлопець був відрахований з команди, так і не розкрившим свого справжнього потенціалу гравця.

З того, що ми бачили своїми очима під час домашніх матчів "Кременя" на стадіоні "Юність" у Комсомольську, можна зробити висновок, що, загалом, картина в другій лізі не надто приваблива. Команди всі однотипні, грають у невидовищний футбол. На перший план ставиться результат, до того ж, часто за будь-яку ціну, а якість гри у таких випадках завжди відходить на другий план. Але навіть на тлі таких команд "Кремінь" інколи мав пригнічений вигляд. І все ж таки справедливості заради варто відзначити: жодна команда у виграних матчах в Комсомольську не поклала "Кремінь" на лопатки за всіма статтями. Частка невезіння була завжди у всіх матчах, в яких кременчуцька команда мала солідну перевагу у створенні голевих моментів біля воріт суперників.

Майстерність — майстерністю, але й великі футболісти не забивають із таких позицій, що просто часом диву даєшся. Плюс до всього, усі без винятку гравці "Кременя" виявили неабияку стабільність у грі. Фатальних помилок припускалися всі, і не лише нападники. Воротарі та захисники нерідко дарували суперникам голи на рівному місці. Який тут тренер витримає таке неподобство. Ось і довелося Сергію Свистуну писати прохання про надання йому безстрокової відпустки. Заміну собі він знайшов сам, і керівництво клубу задовольнило прохання тренера, який чотири сезони поспіль намагався створити у Кременчуці боєздатний колектив. Юрій Чумак завзято взявся за роботу, поставивши тренувальний та ігровий процес на наукову основу. На щастя, досвід тренувань на вищому рівні у нього є. Але й ноу-хау нового, щоправда, поки в. о. головного тренера особливих змін у грі команди не принесли. Особливо це було помітно у грі вдома з "Гірником" (2:4). Суперник досить легко штампував голи, а кременчуцькі хлопці, вчергове досягнувши успіху у створенні напруження біля воріт "Гірника", володіючи повною ігровою перевагою, пішли з поля з низько опущеною головою.

Перерва у чемпіонаті "Кременю" потрібна як нікому. Хто зможе вселити у серця футболістів упевненість у власних силах і прищепить їм дух переможців? Ось першочергове завдання, вирішити яке має керівництво клубу, перш ніж комусь довірити вакантну поки що посаду головного тренера команди. "Розберемося", — стисло резюмував ситуацію, що склалася в команді, директор ФК "Кремінь" Андрій Недяк.

Валерій ЗУБЕНКО.

Сталь

ВЖЕ ПОЧАЛИ ПРАЦЮВАТИ

Дмитро Козлов

Футболісти дніпродзержинської "Сталі" вийшли з відпустки, яка була їм надана по завершенні останньої гри першої половини сезону зі свердловським "Шахтарем". Зі складу, який забезпечив "Сталі" зимівлю на першому рядку турнірної таблиці, залишилося тринадцять чоловік. Окрім того, на даний час на оглядинах у дніпродзержинській команді перебувають близько десяти потенційних новачків (гравці першої та другої ліги різних команд України). З ким із них будуть підписані контракти залежить від того, наскільки вони вписуватимуться в ігрові побудови "Сталі".

Інтенсивні дворазові тренування проходять в основному на стадіоні "Металург" (бігова робота), а також в ігровому і тренажерних залах СК "Дзержинка". Цей етап підготовки триватиме до 28 грудня, після чого команда буде розпущена орієнтовно до 8 січня наступного року.

Є й зміни у складі "Сталі". Команду залишило шестеро футболістів, які не зуміли закріпитися у складі команди. Це воротар Максим Замковий, захисник Денис Войцеховський, півзахисники Петро Ротань, Сергій Сергеєв, Сергій Дяченко, Олександр Донець. Повернувся до клубу, з яким у нього підписаний повноцінний контракт ("Сталь" Алчевськ), 24-річний нападник Дмитро Козлов, який перебував у дніпродзержинській команді в оренді. Козлов, що був відданий алчевськими одноклубниками у піврічну оренду, в першій частині сезону провів за дніпродзержинську "Сталь" 15 матчів, в яких забив два голи. У більшості ігор Дмитро діяв на позиції правого півзахисника і зарекомендував себе справжнім командним гравцем. Чи варто чекати повторної появи Козлова у дніпродзержинській "Сталі"? Поживемо – побачимо.

Олександр ГОРБАЧОВ.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

БУКОВИНСЬКИЙ ФУТБОЛ НА ПОРОЗІ СИСТЕМНИХ ЗМІН

Чемпіонат Чернівецької області з футболу, як, напевно, і в інших регіонах, в умовах "будівництва світлого капіталізму" давно вже перетворився на неофіційні змагання серед меценатів. На провідних позиціях у крайовому аматорському футболі перебувають фактично одні й ті ж самі гравці, які "перекочовують" та здобувають нагороди для різних населених пунктів і команд із найщедрішими спонсорами. Причому часто цих футболістів не пов'язує нічого не лише з певним містом, селом або селищем, а навіть із районом, який вони представляють. І вже не перший рік місцеві шанувальники "гри мільйонів" іронізують навколо того, що найспритніші футболісти-аматори заробляють значно більше, ніж гравці "Буковини". Такі собі "професійні ознаки" аматорського футболу...

Найпритніші заробляють у трьох чемпіонатах. Перед початком сезону-2008 заговорили про те, що відтепер, мовляв, нагороди буде складно "купити" разом із командою, як нерідко траплялося останнім часом. Ці розмови були пов'язані з "революційним" рішенням колегії відділу з питань фізичної культури та спорту обласної державної адміністрації. Згідно з новими вимогами крайової спортивної влади, під час обласних змагань у складі команди на полі мало бути не менше шести футболістів, які народилися або постійно проживають (працюють, навчаються) на території району або міста, що вони представляють. Ще одна спеціальна умова — обов'язкова присутність на полі по одному гравцю до 17 та до 18 років. Першу вимогу представники команд-учасниць обласних змагань, які, за пропозицією федерації футболу, пропустили назване рішення колегії через своє "громадське обговорення", підтримали одностайно, а другу — з побажанням обмежити "омолодження" лише обов'язковим гравцем віком до 18 років. Крім цього, обласній федерації футболу було рекомендовано забезпечити проведення офіційних матчів у вихідні та святкові дні (тут думки представників команд розділилися 50х50) та заборонити виступати в обласних змаганнях гравцям, які заграні в чемпіонатах інших областей (кілька років тому Володимир Борисевич за сезон примудрився стати чемпіоном Чернівецької, Івано-Франківської та Тернопільської областей). Останню рекомендацію більшість футбольних активістів зустріла "в багнети" – мовляв, нехай футболісти заробляють у стільких чемпіонатах, у скількох можуть. При цьому вони не врахували, що сприяють спотворенню стимулів для юних футболістів, які швидше прагнутимуть після закінчення ДЮСШ "доїти", не тренуючись, футбольних меценатів із кількох областей, ніж пробитися до "Буковини", де потрібно тренуватися по два рази на день, а заробіток скромніший. Звісно, в другому варіанті можна з часом потрапити і до команд вищих ешелонів з відповідною можливістю заробляти значно більше, але то далека перспектива, у той час, як аматорське заробітчанство значно ближче і доступніше. Крім цього, "приземлення" до територій однозначно призведе до зменшення різниці у класі між командами, а отже, зробить боротьбу більш інтригуючою, а змагання — цікавішими.

ХОЧЕШ "ЗАЙВИХ ЛЕГІОНЕРІВ" — ДОПОМАГАЙ СПОРТИВНІЙ ШКОЛІ

У процесі "футбольних дебатів" керівники обласного спорту пом'якшили свої вимоги, в т.ч. враховуючи колишні ініціативи президента ФФУ Григорія Суркіса. Так, командам у скоригованому варіанті рішення дозволялося залучати і більшу кількість "легіонерів", але за кожного "зайвого" (поза квотою) треба було презентувати місцевій спортивній школі футбольного інвентарю на 1 000 гривень. Від цих скромних "інвестицій" звільнялися лише ті колективи, які беруть участь в аматорському чемпіонаті України. В окремих випадках дозволили і проводити матчі у робочі дні. Необхідність іти на такі поступки пояснювалася тим, що в області бракує кваліфікованих арбітрів, які у вихідні дні залучаються до обслуговування національних змагань (напевно, активізації потребує і робота з підготовки молодих арбітрів).

Зрештою обласна федерація футболу домоглася відстрочки на рік заборони виступати одразу у кількох чемпіонатах, а також дотримання відповідних "територіальних вимог" при формуванні команд. На думку футбольних функціонерів, такі зміни до регламенту можуть "розігнати" футбольних меценатів і призвести до зменшення кількості команд-учасниць обласних змагань. Утім, раніше теж періодично з'являлися нові та припиняли своє існування "старі" команди. Ми спробували проаналізувати причину останніх "зникнень" колективів, які входили до числа лідерів або претендентів на нагороди.

Поєдинки між земляками проходять у запеклій боротьбі.

ЧОМУ "ЗНИКАЮТЬ" КОМАНДИ?

Свого часу чемпіон області "Калинівський ринок" припинив виступи в обласних змаганнях у зв'язку з відмовою одноіменного ринку фінансувати команду. Самобутній колектив "Динамо" (чемпіон "першої ліги") зник із футбольної карти області після зміни місця роботи великого шанувальника футболу, полковника міліції Івана Зайцева (хоча працівники правоохоронних органів і досі грають за різні команди). Багаторічний лідер обласного футболу "Митник" (Вадул-Сірет) був "на плаву", доки ним опікувалися митні чини – Василь Вінтоник та Пилип Дищук. А 2006 рік, коли кілька футболістів-"митників" трагічно загинули в Карпатах, став для команди останнім. Нещодавно припинили своє існування і переможець другого обласного дивізіону ФК "Васловівці" та чемпіон-2006 ФК "Малик" (Дорошівці). Відомо вже й про те, що не гратиме наступного сезону дебютант чемпіонату області "Готель "Буковина", який до останніх турів претендував на "бронзу". І ці всі "зникнення" ніяк не пов'язані з регламентними змінами.

Так спонсор одноіменного клубу Микола Малик зазначив, що вони були готові і хотіли грати цього року: "Офіційно нас не допустили через те, що ми запізнилися із заявкою. По-перше, наскільки мені відомо, деякі команди заявилися, платили заявочний внесок і пізніше. По-друге, ми не знали, коли останній термін заявки. Вважаю, що свою роль зіграли певні "підводні течії"..." (голова обласної федерації футболу Петро Кобичик запевнив, що жодних "підводних течій" немає, просто вони надто пізно надумали заявлятися, на той час був уже надрукований календар, пророблена інша організаційна робота, що на той час практично унеможливлювало збільшення кількості команд-учасниць). Керманич "Готелю "Буковина" Валерій Чинуш так пояснив рішення припинити фінансування команди: "Ми мали певні кадрові проблеми, і я особисто попросив перенести нам одну гру. Клопотання не задовольнили, посилаючись на регламент. Попри те, що я, гадаю, чимало допомагаю футболу і міг би розраховувати на те, що мені підуть назустріч, відмову сприйняв спокійно, адже, як-то кажуть, закон має бути один для всіх. Але на другий день інший матч таки перенесли... Подвійні стандарти я не сприймаю..." Граючому президенту ФК "Васловівці" Василю Вишивану бажання спонсорувати футбольну команду відбили рефері: "Ми грали виїзний матч. Я приїхав наприкінці першого тайму, коли рахунок був 4:0 на нашу користь. Яким же було моє здивування, коли в перерві арбітр недвозначно натякнув, яку суму треба йому дати. Я взагалі проти таких методів "роботи з суддями". Але щоби за рахунку 4:0 просити гроші! Я й пояснив, що можу після гри пригостити, але ніяких грошей давати не буду. Тоді рефері сказав, що "знайде" нас в іншому поєдинку. І "знайшов". Якщо перефразувати Озерова, — мені такий футбол не потрібен..."

Тож, як видно, причин для "зникнення" команд вистачає, і їх, на жаль, значно більше, ніж можливостей для "народження" нових колективів. Хоча саме до останнього (або принаймні до збереження наявного "контингенту") прагне команда обласної федерації футболу на чолі з незаперечним авторитетом Петром Кобичиком та досвідченим Олексієм Лазенком. Негативні явища футбольні очільники аналізують та роблять все можлJ12иве, аби їх було менше і вони не перетворювалися на негативні тенденції.

ФАВОРИТИ ВІДОМІ... НА СТАРТІ

Ось із таким "багажем" буковинський футбол увійшов у черговий сезон.

Враховуючи "старі правила гри", вже на старті, практично без ризику помилитися, можна було спрогнозувати, що перших два місця розіграють між собою найгрошовитіші ФК "Лужани" та ФК "Кіцмань". І навіть несподівана нічия лужанців у другому турі в Берегометі з місцевими "Карпатами" сприймалася лише як тимчасова можливість для інших команд покрасуватися у призовій зоні. За великим рахунком, відкритим залишалося лише питання щодо бронзового призера, оскільки лужанці з кіцманчанами розділять перші дві позиції. "Золото-срібна" інтрига трималася довго. Коли у фіналі Кубка області гору взяв ФК "Кіцмань", дехто стверджував, що переможені обов'язково стануть чемпіонами: мовляв, торік було навпаки: лужанці виграли Кубок, а чемпіонат "віддали" кіцманчанам. Цей, базований на чутках і припущеннях, прогноз набув реальних контурів лише тоді, коли ФК "Лужани" вперше в історії місцевого футболу тріумфував в аматорському чемпіонаті України. На тлі феєричної гри команди Василя Орлецького та Ярослава Мазура у фінальній частині українських аматорських баталій якось не вірилося, що хтось зможе випередити цей колектив у чемпіонаті області.

На "бронзу" до останніх турів було одразу кілька реальних претендентів. Ще в середині другого кола шанси здавалися найкращими у "Готелю "Буковина". Проте на фініші далися взнаки організаційні здібності керманича ФК "Ротор" (Слобода) Віталія Ротаря, який не раз демонстрував уміння "витискати" необхідний результат навіть у, здавалося б, безнадійних ситуаціях (недарма патронована ним шкільна команда із Новоселицького району виграла цього року Всеукраїнський турнір на призи клубу "Шкіряний м'яч" і путівку до Франції).

Згадану вище неприємну статистику доповнила "АКВА-ПЛЮС" (Герца), яка "не дожила" до турнірного екватору. Власник одноіменного туркомплексу Георгій Козьма щодо "перекриття грошового крану" зазначив: "Апетит до грошей у них виявився більшим, ніж бажання та здатність досягати результату".

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ФК Лужани (Кіцманський район)	28	25	2	1	103-11	77
2. ФК Кіцмань	28	22	4	2	106-26	70
3. ФК Ротор (Слобода, Новоселицький район)	28	18	3	7	57-26	57
4. Колос (Новоселиця)	28	17	4	8	53-50	55
5. Готель Буковина (Чернівці)	28	16	4	8	48-30	52
6. Черемош (Вижниця)	28	16	1	11	54-47	49
7. Карпати (Берегомет, Вижницький район)	28	14	6	8	40-32	48
8. Підгір'я (Сторожинець)	28	13	2	12	39-32	41
9. ФК Тисовець (Сторожинецький район)	28	10	5	13	42-62	35
10. ФК Молодія (Глибоцький район)	28	10	3	15	46-57	33
11. МСК Кіцмань	28	8	3	17	39-66	27
12. Дністер (Хотин)	28	7	1	20	32-48	22
13. ФК Заставна	28	6	3	19	34-65	21
14. ФК Садгора (Чернівці)	28	3	3	22	35-94	12
15. ФК Вашківці (Вижницький район)	28	3	0	25	25-101	9

КРАЩИХ НАЗВАЛИ ТРЕНЕРИ ТА КАПІТАНИ

Тепер кілька слів про найкращих гравців чемпіонату області. "Перші скрипки", звісно, відіграють переважно футболісти з досвідом виступів у командах майстрів. Відзначати когось персонально на базі власних симпатій "УФ" не став, а опитав капітанів та головних тренерів команд, які назвали свої варіанти трійки кращих. І ось якою вийшла перша десятка в цьому неофіційному рейтингу:

1) Сергій Янчик (ФК "Лужани");
2) Ілля Куруляк (ФК "Лужани");
3) Сергій Черняк (ФК "Кіцмань");
4) Вадим Заяць (ФК "Кіцмань");
5) Олександр Дележа (ФК "Лужани");
6) Валентин Подольський (ФК "Кіцмань", воротар);
7) Павло Кудрявцев (ФК "Кіцмань");
8) Василь Палагнюк (ФК "Лужани");
9) Олександр Вийчук ("Черемош");
10) Василь Ілащук (ФК "Ротор).

Загалом респонденти назвали прізвища 24 футболістів.

Георгій МАЗУРАШУ.

НАЙВЛУЧНІШІ

Олександр Вийчук ("Черемош")	28
Василь Палагнюк (ФК "Лужани")	23
Артур Банчук (ФК "Молодія")	19
Павло Кудрявцев (ФК "Кіцмань")	16
Микола Коваленко ("Підгір'я")	14
Руслан П'ятничко ("Колос")	13
Олександр Загороднюк (МСК "Кіцмань")	13
Іван Тодорович ("Карпати")	12
Андрій Дущак (СК "Тисовець")	11
Олександр Омаров ("Готель "Буковина")	10
Василь Ілащук (ФК "Ротор")	8
Олександр Сопін (ФК "Садгора")	7
Микола Шевчук ("Дністер")	6
Олександр Дубковець (ФК "Заставна")	5
Іван Думан (ФК "Вашківці")	4

ЖІНОЧА ЗБІРНА УКРАЇНИ

МАТЧ №1 (90)

21.02.2008 — ПОРТУГАЛІЯ - УКРАЇНА — 0:1 (0:0). ЧЄ(в). Абрантеш (Португалія). Муніципальний стадіон. 22°С. 150 глядачів. Арбітр: Кірсі Саволіанен (Фінляндія).

УКРАЇНА: Баранова, Мазуренко, Котик (Ващенко, 88), Ходирєва, Лишафай, Пекур, Чорна, Дятел (Василюк, 67), Зінченко, Апанащенко, Фришко (Сухорукова, 65). Тренер: **Анатолій Куцев.**

Гол: Зінченко (69).

МАТЧ №2 (91)

28.05.2008 — ШОТЛАНДІЯ — УКРАЇНА — 0:1 (0:0). ЧЄ(в). Перт (Шотландія). Стадіон "Макдайармайд Парк". 14°С. 3000 глядачів. Арбітр: Таня Скетт (Австрія).

УКРАЇНА: Баранова, Мазуренко, Ходирєва, Лишафай (Сухорукова, 46), Котик, Чорна, Пекур, Дятел (Василюк, 85), Ващенко, Апанащенко, Фришко (Бойченко, 88). Тренер: **Анатолій Куцев.**

Гол: Апанащенко (9).

Попередження: Пекур (76)

МАТЧ №3 (92)

22.06.2008 — УКРАЇНА — ДАНІЯ — 1:0 (1:0). ЧЄ(в). Чернігів. Стадіон імені Юрія Гагаріна. 10000 глядачів. Арбітр: Дагмар Дамкова (Чехія).

УКРАЇНА: Баранова, Мазуренко, Чорна, Котик, Пекур, Ходирєва, Дятел (Василюк, 70), Зінченко (Сухорукова, 88), Ващенко, Лишафай, Апанащенко. Тренер: **Анатолій Куцев.**

Гол: Апанащенко (28).

Попередження: Ходирєва (90+2).

МАТЧ №4 (93)

27.09.2008 — УКРАЇНА — ПОРТУГАЛІЯ — 1:1 (1:1). ЧЄ(в). Чернігів. Стадіон імені Юрія Гагаріна. 8000 глядачів. Арбітр: Бібіана Стейнхаус (Німеччина).

УКРАЇНА: Баранова, Мазуренко, Чорна, Котик, Пекур, Дятел, Фришко (Бойченко, 78), Ващенко, Лишафай, Апанащенко, Сухорукова (Зінченко, 57). Тренер: **Анатолій Куцев.**

Голи: Сухорукова (5) — Фернандес (45).

Попередження: Чорна (90+3) — Нето (54).

МАТЧ №5 (94)

01.10.2008 — ДАНІЯ — УКРАЇНА — 1:0 (0:0). ЧЄ(в). Віборг. "Віборг стадіон". Арбітр: Ніколь Петінья (Швейцарія).

УКРАЇНА: Баранова, Котик, Мазуренко, Ходирєва, Ващенко (Зінченко, 77), Дятел, Лишафай, Чорна, Пекур (Василюк, 82), Апанащенко, Фришко (Бойченко, 71). Тренер: **Анатолій Куцев.**

Гол: М.Педерсен (62)

Попередження: Ходирєва (39), Пекур (45+1 Ващенко (77).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група 5	І	В	Н	П	М	О
1	ДАНІЯ	8	7	0	1	23-5	21
2	**УКРАЇНА**	**8**	**6**	**1**	**1**	**15-3**	**19**
3	ШОТЛАНДІЯ	8	3	1	4	15-7	10
4	СЛОВАЧЧИНА	8	2	0	6	5-29	6
5	ПОРТУГАЛІЯ	8	0	2	6	4-18	2

В підсумку збірна Данії напряму кваліфікувалася до фінального турніру Євро-2009. Підопічні Анатолія Куцева шукали свій шанс у двох стикових матчах плей-офф із збірною Словенії.

Жіноча збірна України-2008 7 матчів: +5 =1 -1, м'ячі 9-2		1 Пр 1:0	2 Шт 1:0	3 Дн 1:0	4 Пр 1:1	5 Дн 0:1	6 Сл 3:0	7 Сл 2:0
1	Баранова	1	1	1	1'	1'	1	1
2	Апанащенко	10	10'	11'	10	10	11^{2}	10'
3	Бойченко		*11		*7	*11		
4	Василюк	*8	*8	*7		*9		
5	Ващенко	*3	9	9	8	5	5	5
6	Дятел	8	8	7	6	6	9	8'
7	Зінченко	9'		8	*11	*5	10	9
8	Котик	3	5	4	4	2	2	2
9	Лемешко							*7
10	Лишафай	5	4	10	9	7	6'	6
11	Мазуренко	2	2	2	2	3	3	3
12	Пекур	6	7	5	5	9		11
13	Сухорукова	*11	*4	*8	11'		8	*11
14	Фришко	11	11		7	11		*10
15	Ходирєва	4	3	6		4	4	4
16	Чорна	7	6	3	3	8	7	7
Тренер — Анатолій Куцев								

МАТЧ №6 (95)

26.10.2008 — СЛОВЕНІЯ — УКРАЇНА — 0:3 (0:2). ЧЄ(в)-плей-офф. Дравоград. Стадіон "Шпортні центер". Арбітр: Александра Ігрінгова (Англія).

УКРАЇНА: Баранова, Котик, Мазуренко, Ходирєва, Ващенко, Лишафай, Чорна, Сухорукова, Дятел, Зінченко, Апанащенко. Тренер: **Анатолій Куцев.**

Голи: Апанащенко (27,41), Лишафай (54).

МАТЧ №7 (96)

30.10.2008 — УКРАЇНА — СЛОВЕНІЯ — 2:0 (1:0). ЧЄ(в)-плей-офф. Чернігів. Стадіон імені Юрія Гагаріна. Арбітр: Клодін Брое (Бельгія).

УКРАЇНА: Баранова, Котик, Мазуренко, Ходирєва, Ващенко, Лишафай, Чорна (Лемешко, 90+3), Дятел, Зінченко, Апанащенко (Фришко, 77), Пекур (Сухорукова, 81). Тренер: **Анатолій Куцев.**

Голи: Дятел (3), Апанащенко (71).

Попередження: Чорна (49), Пекур (80).

Фінальний турнір пройде з 23 серпня по 10 вересня 2009 року в Фінляндії. Збірна України потрапила за жеребом до групи "А", де її суперниками стануть збірні Фінляндії, Голландії та старі знайомі — збірна Данії.

№	Гравець	А	Дата народження	Клуб	2008	
					І	М
1	БАРАНОВА Надія	в	05.07.83	«Зірка» Перм (Росія)	7	2п
2	АПАНАЩЕНКО Дарина	н	16.05.86	«ВДВ-Рязань» Рязань (Росія)	7	5
3	БОЙЧЕНКО Ольга	н	06.01.89	«Легенда» Чернігів	3	-
4	ВАСИЛЮК Ірина	з	18.05.85	«Енергія» Воронєж (Росія)	4	-
5	ВАЩЕНКО Юлія	п	31.01.78	«Житлобуд-1» Харків	7	-
6	ДЯТЕЛ Віра	п	03.03.84	«Зірка» Перм (Росія)	7	1
7	ЗІНЧЕНКО Наталія	п	03.10.79	«Зірка» Перм (Росія)	6	1
8	КОТИК Валентина	з	08.01.78	«ШВСМ-Ізмайлово» Москва (Росія)	7	-
9	ЛЕМЕШКО Людмила	п	12.11.79	«ВДВ-Рязань» Рязань (Росія)	1	-
10	ЛИШАФАЙ Алла	з	24.12.83	«Зірка» Перм (Росія)	7	1
11	МАЗУРЕНКО Олена	з	01.01.70	«Нюрнберг» (Німеччина)	7	-
12	ПЕКУР Людмила	п	06.01.81	«Росіянка» Красноармєйск (Росія)	6	-
13	СУХОРУКОВА Наталія	п	18.10.75	«Житлобуд-1» Харків	6	1
14	ФРИШКО Світлана	н	15.03.76	СКА Ростов-на-Дону (Росія)	5	-
15	ХОДИРЄВА Олена	з	19.05.81	«Зірка» Перм (Росія)	6	-
16	ЧОРНА Тетяна	п	25.02.81	«Росіянка» Красноармєйск (Росія)	7	-

ДІВОЧА ЗБІРНА УКРАЇНИ (WU-19)

Міжнародний турнір "Кубанська весна"

Кримськ (Росія). 4-16 березня

Матч # 06.03.2008 "Рязань-ВДВ" Рязань (Росія) — УКРАЇНА — 6:0.

Матч # 08.03.2008 "Надежда" Ногінськ (Росія) — УКРАЇНА — 1:0.

Матч # 10.03.2008 "Енергія" Воронєж (Росія) — УКРАЇНА — 1:2 (Бойченко, Костюченко).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група 2	І	В	Н	П	М	О
1	"Рязань-ВДВ" Рязань	3	3	0	0	9-0	9
2	"Надєжда" Ногінськ	3	2	0	1	3-2	6
3	**УКРАЇНА (WU-19)**	**3**	**1**	**0**	**2**	**2-8**	**3**
4	"Енергія" Воронєж	3	0	0	3	1-5	0

МАТЧ №1

13.03.2008 — ПОЛЬЩА—УКРАЇНА — 1:2 (1:1). ТМ. Кримськ (Росія). Стадіон "Гігант". 100 глядачів.

УКРАЇНА: Підкуйко, Ходунай, Свердлова, Костюченко, Лебєдєва, Гнидюк, Сорокіна (Гудимова, 62), Нестеренко, Романенко (Леонтьєва, 58), Стець (Свергун, 57), Бойченко. Тренер: **Олександр Масальський.**

Голи: ? (?) — Костюченко (29), Бойченко (64).

Попередження: Нестеренко (33), Бойченко (66), Ходунай (78), Свергун (88).

ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ-2008

Відбірний (елітний) раунд. 5 група

Португалія. 24-29 квітня

МАТЧ №2

24.04.2008 — НОРВЕГІЯ — УКРАЇНА — 6:1 (2:0). ЧЄ(в). Майа. Стадіон ім. Вієйра Карвальо. Арбітр: Каталін Кулчар (Угорщина).

УКРАЇНА: Підкуйко, Лебєдєва (Леонтьєва, 58), Костюченко, Ходунай (Стець, 63), Свердлова, Сорокіна, Романенко, Нестеренко, Гнидюк, **Бойченко**, Альошичева (Василець, 43). Тренер: **Олександр Масальський.**

Голи: М'єльде (12, 52, 61), Ісаксен (13), Херрегарден (81), Тарнес (80) — Бойченко (48).

Попередження: Нестеренко (54).

МАТЧ №3

26.04.2008 — ІТАЛІЯ — УКРАЇНА — 4:0 (3:0). ЧЄ(в). Фау. "Спортцентр ФК Фау". 30°С. Арбітр: Кірсі Саволайнен (Фінляндія).

УКРАЇНА: Рогачова, Лебєдєва, Костюченко, Ходунай, Свердлова, Сорокіна (Гудимова, 69), Романенко, Нестеренко, Гнидюк, Стець (Свергун, 59), Альошичева (Василець, 66). Тренер: **Олександр Масальський.**

Голи: Бонометті (12, 30), Лебєдєва (20-автогол), Джуеллі (88).

Попередження: Бойченко (13).

МАТЧ №4

29.04.2008 — ПОРТУГАЛІЯ — УКРАЇНА — 2:2 (0:2). ЧЄ(в). Фау. "Спортцентр ФК Фау". Арбітр: Каталін Кулчар (Угорщина).

УКРАЇНА: Рогачова, Лебєдєва, Костюченко, Ходунай, Свердлова, Сорокіна, Романенко, Нестеренко (Стець,46), Гнидюк, **Бойченко**, Альошичева (Свергун, 90+1). Тренер: **Олександр Масальський.**

Голи: Мендес (52), Крус (72) — Романенко (17), Сорокіна (25).

Попередження: Костюченко (31), Свердлова (58), Бойченко (86).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група 5	І	В	Н	П	М	О
1	НОРВЕГІЯ	3	3	0	0	13-3	9
2	ІТАЛІЯ	3	2	0	1	9-2	6
3	ПОРТУГАЛІЯ	3	0	1	2	3-11	1
4	**УКРАЇНА**	**3**	**0**	**1**	**2**	**3-12**	**1**

ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ-2009

Кваліфікаційний раунд. 11 група

Болгарія. 25-30 вересня

МАТЧ №5

25.09.2008 — БОЛГАРІЯ — УКРАЇНА — 0:3 (0:1). ЧЄ(в). Добрич. Стадіон "Дружба". Арбітр: Кадрій Гюкчек (Туреччина).

Дівоча збірна України-2008 (WU-19) 7 матчів: +3 = 1-3, м'ячі 12-19		1 Пл 2:1	2 Нр 1:6	3 Іт 0:4	4 Пр 2:2	5 Бл 3:0	6 Ес 4:1	7 Іт 0:5
1	Підкуйко	1'	1^{5}					
2	Рогачова			1^{4}	1^{2}	1	1'	1^{4}
3	Сагайдачна							*1'
4	Авдєєва							*7
5	Альошичева		11	11	11	11	11	9
6	Басанська					8'	8	3
7	Бойченко	11'	10'		10			
8	Василець		*11	*11				
9	Гнидюк	6	9	9	9	10	10	4
10	Городецька					9'	9'	10
11	Гудимова	*7		*6		7	7	
12	Душеїна					*6	*7	7
13	Костюченко	4'	3	3	3			
14	Кошудько					3	3	
15	Кучеренко					2	2	2
16	Леонтьєва	*9	*2					
17	Лєбєдєва	5	2	2	2			
18	Нестеренко	8	8	8	8	6	6	8
19	Романенко	9	7	7	7'	5'	5^{2}	11
20	Свергун	*10		*10	*11	*3	*3	
21	Свердлова	3	5	5	5			
22	Сорокіна	7	6	6	6'	4	4	6
23	Стець	10	*4	10	*8	*11	*11'	*9
24	Хижняк							5
25	Ходунай	2	4	4	4			
Тренер - Олександр Масальський								

УКРАЇНА: Рогачова, Кучеренко, Кошудько (Свергун, 73), Сорокіна, Романенко, Нестеренко (Душеїна, 87), Гудимова, Басанська, Городецька, Гнидюк, Альошичева (Стець, 78). Тренер: **Олександр Масальський.**

Голи: Романенко (43), Городецька (65), Басанська (88).

Попередження: Альошичева (39), Нестеренко (84).

МАТЧ №6

27.09.2008 — ЕСТОНІЯ — УКРАЇНА — 1:4 (1:2). ЧЄ(в). Албена. Стадіон "Албена". Арбітр: Кадрій Гюкчек (Туреччина).

УКРАЇНА: Рогачова, Кучеренко, Кошудько (Свергун, 40), Сорокіна, Романенко, Нестеренко, Гудимова (Душеїна, 46), Басанська, Городецька, Гнидюк, Альошичева (Стець, 46). Тренер: **Олександр Масальський.**

Голи: Лоо (46) — Романенко (1, 79), Городецька (45+2), Стець (49).

МАТЧ №7

30.09.2008 — ІТАЛІЯ — УКРАЇНА — 5:0 (2:0). ЧЄ(в). Албена. Стадіон "Албена". Арбітр: Аня Куник (Німеччина).

УКРАЇНА: Рогачова (Сагайдачна, 84), Кучеренко, Басанська, Гнидюк, Хижняк, Сорокіна, Душеїна (Авдєєва, 60), Нестеренко, Альошичева (Стець, 63), Городецька, Романенко. Тренер: **Олександр Масальський.**

Голи: Бонетті (18, 75), Парізі (30), Чернола (56), Бартолі (64).

Попередження: Авдєєва (61), Басанська (74).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група 11	І	В	Н	П	М'ячі	О
1	ІТАЛІЯ	3	3	0	0	17-1	9
2	**УКРАЇНА**	**3**	**2**	**0**	**1**	**7-6**	**6**
3	БОЛГАРІЯ	3	1	0	2	3-9	3
4	ЕСТОНІЯ	3	0	0	3	1-12	0

Отже, до еліт-раунду пробилися збірні Італії та України. Матчі цієї стадії пройдуть 23-28 квітня 2009 року.

ДІВОЧА ЗБІРНА УКРАЇНИ (WU-17)

Товариські матчі. Алушта (Україна)

18.07.2008 УКРАЇНА — РОСІЯ (WU-16) — 1:0 (Іванішен).

20.07.2008 УКРАЇНА — РОСІЯ (WU-16) — 2:0 (Басанська — 2).

ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ-2009

Перший кваліфікаційний раунд. 3 група

Молдова. 23-28 жовтня

23.10.2008 Орхей **ЛИТВА — УКРАЇНА — 0:4** (Яковішен-2, Воронцова-2).

25.10.2008 Кишинів **МОЛДОВА — УКРАЇНА — 0:9** (Яковішен-3, Будник-2, Зубчик-2, Джуренко, Тельна).

28.10.2008 Орхей **УГОРЩИНА — УКРАЇНА — 1:7** (Яковішен-4, Воронцова-2, Іванішен).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група 3	І	В	Н	П	М'ячі	О
1	УКРАЇНА	3	3	0	0	20-1	9
2	**УГОРЩИНА**	**3**	**2**	**0**	**1**	**20-7**	**6**
3	**ЛИТВА**	**3**	**1**	**0**	**2**	**3-10**	**3**
4	**МОЛДОВА**	**3**	**0**	**0**	**3**	**0-25**	**0**

Склад збірної України: ***воротарі*** — Анастасія ЧАПКО (ДЮСШ-1 Ковель), Вероніка МІЦЕНКО (СДЮШОР "Спартак" Чернігів); ***захисники*** — Ганна КИЛЮШИК, Світлана БУДНИК, Ірина ДЖУРЕНКО (усі — "Родина" Костопіль), Олена ТЕЛЬНА ("Донеччанка" Донецьк), Юлія БАЙГАРОВИЧ, Юлія БРАТЧИК (обидві — "Житлобуд" Харків), Тетяна УЖЧЕНКО, Олександра СОЛДАТОВА (обидві — "Атекс" Київ); ***півзахисники*** — Тетяна ПОПОВИЧ, Ольга ОВДІЙЧУК (обидві — "Родина" Костопіль), Мар'яна ІВАНІШЕН (ДЮСШ-3, Івано-Франківськ), Інна ТОМИЛКО (СДЮШОР "Спартак" Чернігів), Марія ТИХОНОВА ("Донеччанка" Донецьк), Ольга БАСАНСЬКА ("Житлобуд" Харків), Карина СОРОКІНА ("Київ" Київ), Олена БРЕУС ("Чорноморочка", Одеса); Ольга ЗУБЧИК (ДЮСШ-1 Ковель); ***нападники*** — Оксана ЯКОВІШЕН, Марія ПАВЛЮК (ДЮСШ-3, Івано-Франківськ), Дарина КРАВЕЦЬ (СДЮШОР "Спартак" Чернігів), Дарина ВОРОНЦОВА ("Чорноморочка" Одеса), Ліана БОЧКІВСЬКА (ДЮСШ Бердичів).

ЗБІРНА УКРАЇНИ З ПЛЯЖНОГО ФУТБОЛУ

Чемпіонат світу — 2008. Кваліфікаційний раунд. Бенідорм (Іспанія). Група. 11 — 13 травня

11.05.2008 **АНДОРРА — УКРАЇНА — 2:6** (Мозговий, Євдокимов, Бакуменко, Пилипенко, Головін, Назаренко)

№	Гравець	А	Дата народження	Клуб	2008	
					І	М
1	ПІДКУЙКО Ірина	в	18.06.89	«Київ-Газ» Київ	3	11п
2	РОГАЧОВА Ніла	в	25.01.90	«Нафтохімік» Калуш	5	8п
3	САГАЙДАЧНА Вікторія	в	11.07.90	«Планета» Київ	1	-
4	АВДЄЄВА Ольга	п	26.08.91	«Донеччанка» Донецьк	1	-
5	АЛЬОШИЧЕВА Валерія	н	20.08.90	«Донеччанка» Донецьк	6	-
6	БАСАНСЬКА Ольга	п	06.01.92	«Житлобуд-1» Харків	2	1
7	БОЙЧЕНКО Ольга	н	06.01.89	«Легенда» Чернігів	3	2
8	ВАСИЛЕЦЬ Юлія	п	01.01.89	«Родина» Костопіль	3	-
9	ГНИДЮК Юлія	п	22.04.90	«Нафтохімік» Калуш	7	-
10	ГОРОДЕЦЬКА Олена	н	01.06.91	«Легенда» Чернігів	2	2
11	ГУДИМОВА Галина	з	25.07.91	«Родина» Костопіль	5	-
12	ДУШЕЇНА Марія	п	18.12.90	«Южанка» Херсон	2	-
13	КОСТЮЧЕНКО Єлизавета	з	07.11.89	«Житлобуд-1» Харків	4	1
14	КОШУДЬКО Маргарита	з	26.08.90	«Родина» Костопіль	3	-
15	КУЧЕРЕНКО Ірина	з	20.06.91	«Донеччанка» Донецьк	2	-
16	ЛЕОНТЬЄВА Катерина	з	11.05.89	«Атекс» Київ	2	-
17	ЛЄБЄДЄВА Дарина	з	03.09.89	«Атекс» Київ	5	-
18	НЕСТЕРЕНКО Таїсія	п	12.05.90	«Житлобуд-1» Харків	7	-
19	РОМАНЕНКО Тетяна	п	03.10.90	«Южанка» Херсон	6	4
20	СВЕРГУН Аліна	п	29.03.90	«Ятрань» Умань	5	-
21	СВЕРДЛОВА Анастасія	з	19.02.89	«Атекс» Київ	5	-
22	СОРОКІНА Карина	п	02.03.92	ФК «Київ» Київ	7	1
23	СТЕЦЬ Юлія	н	31.03.91	«Ятрань» Умань	7	1
24	ХИЖНЯК Світлана	з	20.04.91	«Донеччанка» Донецьк	1	-
25	ХОДУНАЙ Майя	з	24.11.89	«Южанка» Херсон	4	-

12.05.2008 **СЛОВАЧЧИНА — УКРАЇНА — 4:7** (Пилипенко-2, Євдокимов, Вареница, Бакуменко, Головін, Мозговий)
ПОЛЬЩА — УКРАЇНА — 3:4 (Головін, Пилипенко-2, Боженко)

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група E	І	В	Н	П	М	О
1	**УКРАЇНА**	3	3	0	0	17-9	9
2	ПОЛЬЩА	3	2	0	1	11-7	6
3	СЛОВАЧЧИНА	3	1	0	2	12-16	3
4	АНДОРРА	3	0	0	3	9-17	0

1/8 ФІНАЛУ

15.05.2008 **АНГЛІЯ — УКРАЇНА — 6:0** (Варениця-2, Мозговий-2, Зубенко, Пилипенко)

1/4 ФІНАЛУ

16.05.2008 **ІТАЛІЯ — УКРАЇНА — 8:3** (Боженко-2, Пилипенко)

Отже, збірна України не зуміла завоювати путівку до фінальної частини чемпіонату світу 2008 року (до фіналу виходили чотири найсильніших збірні європейської зони відбору).

Склад збірної України: *воротарі* — Володимир ГЛАДЧЕНКО (Майндшер" Київ), Віталій СИДОРЕНКО (БРР Київ); *захисники* — Сергій БОЖЕНКО і Максим НАЗАРЕНКО ("Нова Ера" Київ), Олег АНДРЄЄВ ("Глорія" Одеса), Віктор БАКУМЕНКО (БРР Київ), Олександр ПИЛИПЕНКО ("Майндшер" Київ), *нападаючі* — Євген ВАРЕНИЦЯ і Олег МОЗГОВИЙ ("Майндшер" Київ), Юрій ГОЛОВІН ("Плесо" Київ), Андрій ЄВДОКИМОВ ("Нова Ера" Київ), Олексій ЗУБЕНКО ("Метробуд" Київ). *Тренер* — Віталій ШИШОВ.

ЗБІРНА УКРАЇНИ З ФУТЗАЛУ

Товариські матчі

МАТЧ №1

23.01.2008. Гомель. **БІЛОРУСЬ — УКРАЇНА — 2:2** (Вахула, Якунін).

МАТЧ №2

24.01.2008. Гомель. **БІЛОРУСЬ — УКРАЇНА — 2:4** (Сильченко, Легчанов, Маржановський, Коптєв).

Міжнародний турнір "Кубок Фінпромко-2008" Єкатеринбург (Росія). Палац ігрових видів спорту. 27-28 січня

1/2 ФІНАЛУ
МАТЧ №3

27.01.2008. **УГОРЩИНА — УКРАЇНА — 0:3** (Хурсов, Зам'ятін, Журба)

ФІНАЛ
МАТЧ №4

28.01.2008. **РОСІЯ — УКРАЇНА — 2:1** (Якунін)

Чемпіонат світу-2008. Кваліфікаційний раунд Варна (Болгарія). 28 лютого — 2 березня

МАТЧ №5

28.02.2008. **ІЗРАЇЛЬ — УКРАЇНА — 1:4** (Д.Іванов, Макаєв, Вахула, Пилипів)

МАТЧ №6

29.02.2008. **МОЛДОВА — УКРАЇНА — 0:4** (Макаєв, Д.Іванов, Хурсов, Вахула)

1998 — чемпіони світу	2003 — чемпіони світу
1999 — чемпіони Європи	2004 — чемпіони XII Паралімпійських Ігор
2000 — другі призери XI Паралімпійських Ігор	2005 — чемпіони світу
2001 — чемпіони світу	2007 — треті призери чемпіонату світу
2002 — чемпіони Європи	2008 — чемпіони XIII Паралімпійських Ігор

МАТЧ №7

02.03.2008. **БОЛГАРІЯ — УКРАЇНА — 2:6** (Хурсов-2, Макаєв-2, Чепорнюк, Д.Іванов)

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група 2	І	В	Н	П	М	О
1	**УКРАЇНА**	3	3	0	0	14-3	9
2	ІЗРАЇЛЬ	3	2	0	1	5-4	6
3	МОЛДОВА	3	1	0	2	2-7	3
4	БОЛГАРІЯ	3	0	0	3	3-10	0

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ-2008. МАТЧІ "ПЛЕЙ-ОФФ"

МАТЧ №8

01.04.2008. Харків. **УКРАЇНА — УГОРЩИНА — 3:1** (Рогачов, Зам'ятін, Макаєв)

МАТЧ №9

15.04.2008. Дьондьош. **УГОРЩИНА — УКРАЇНА — 3:4** (Пилипів-2, Сильченко)

ТОВАРИСЬКІ МАТЧІ
МАТЧ №10

01.05.2008. Кобе. **ЯПОНІЯ — УКРАЇНА — 0:3** (Романов, Юнаков, Мірошник)

МАТЧ №11

04.052008. Токіо. **ЯПОНІЯ — УКРАЇНА — 2:1** (Юнаков)

Міжнародний турнір "Grand prix IV" Форталеза (Бразилія). 31 травня — 8 червня

МАТЧ №12

31.05.2008. **КАНАДА — УКРАЇНА — 0:5** (Чепорнюк, Сильченко-2, Зам'ятін, Мірошник)

МАТЧ №13

01.06.2008. **КОЛУМБІЯ — УКРАЇНА — 3:3** (Зам'ятін, Сильченко, Чепорнюк)

МАТЧ №14

02.06.2008. **МОЗАМБІК — УКРАЇНА — 1:8** (Мірошник-3, Зам'ятін-2, Сильченко, Чепорнюк, Задорожний)

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група D	І	В	Н	П	М	О
1	**УКРАЇНА**	3	2	1	0	16-4	7
2	КОЛУМБІЯ	3	2	1	0	10-5	7
3	МОЗАМБІК	3	1	0	2	8-15	3
4	КАНАДА	3	0	0	3	3-13	0

1/4 ФІНАЛУ
МАТЧ №15

04.05.2008. **ЧЕХІЯ — УКРАЇНА — 0:3** (Романов, Сильченко, Чепорнюк)

1/2 ФІНАЛУ
МАТЧ №16

05.06.2008. **БРАЗИЛІЯ — УКРАЇНА — 5:1** (Сильченко)

МАТЧ ЗА 3-Є МІСЦЕ
МАТЧ №17

07.06.2008. **ПАРАГВАЙ — УКРАЇНА — 4:5** (Чепорнюк-2, Задорожний-2, Журба)

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ-2008. ФІНАЛЬНИЙ ТУРНІР БРАЗИЛІЯ. 30.09 — 19.10

Перший груповий турнір
МАТЧ №18

03.10.2008. Бразилія. **ГВАТЕМАЛА — УКРАЇНА — 2:6** (Зам'ятін, Чепорнюк, Рогачов-2, Романов, Легчанов)

МАТЧ №19

05.10.2008. Бразилія. **АРГЕНТИНА — УКРАЇНА — 2:2** (Іванов, Чепорнюк)

МАТЧ №20

07.10.2008. Бразилія. **ЄГИПЕТ — УКРАЇНА — 1:5** (Самех, автогол, Легчанов, Іванов, Чепорнюк, Зам'ятін)

МАТЧ №21

09.10.2008. Ріо-де-Жанейро. **КИТАЙ — УКРАЇНА — 2:4** (Зам'ятін-2, Макаєв, Ху-автогол)

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група С	І	В	Н	П	М	О
1	**УКРАЇНА**	4	3	1	0	17-6	16
2	АРГЕНТИНА	4	3	1	0	13-5	10
3	ГВАТЕМАЛА	4	2	0	2	14-9	6
4	ЄГИПЕТ	4	1	0	3	9-12	3
5	КИТАЙ	4	0	0	4	4-25	0

Другий груповий турнір

1/4 ФІНАЛУ
МАТЧ №22

11.10.2008. Ріо-де-Жанейро. **ІТАЛІЯ — УКРАЇНА — 4:0**

МАТЧ №23

12.10.2008. Ріо-де-Жанейро. **ІРАН — УКРАЇНА — 5:4** (Макаєв-2, Чепорнюк, Хурсов)

МАТЧ №24

14.10.2008. Ріо-де-Жанейро. **БРАЗИЛІЯ — УКРАЇНА — 5:3** (Зам'ятін, Романов-2)

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група E	І	В	Н	П	М	О
1	БРАЗИЛІЯ	3	3	0	0	9-3	9
2	ІТАЛІЯ	3	1	1	1	9-8	4
3	ІРАН	3	1	1	1	10-10	4
4	**УКРАЇНА**	3	0	0	3	7-14	0

09.04.2008 **ЛИТВА — УКРАЇНА — 1:6** (Журба-2, Гавриленко-2, Цимбалюк, Івонко)
11.04.2008 **ПОЛЬЩА — УКРАЇНА — 0:5** (Д.Сорокін-2, Івонко, Зінченко, Клочко)

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група	І	В	Н	П	М	О
1	**УКРАЇНА**	3	3	0	0	15-2	9
2	ПОЛЬЩА	3	2	0	1	11-10	6
3	РУМУНІЯ	3	1	0	2	8-10	3
4	ЛИТВА	3	0	0	3	6-18	0

Товариські матчі

26.11.2008. Одеса. **УКРАЇНА — ГРУЗІЯ — 5:2** (Колесников-2, Зінченко, Сорокін, Кузь)
27.11.2008. Одеса. **УКРАЇНА — ГРУЗІЯ — 9:0** (Цимбаляк-3, Гуменюк-2, Кузь-2, Колесников, Шамотій)

ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ-2008. ФІНАЛЬНИЙ ТУРНІР Санкт-Петербург (Росія). 8-14 грудня.

08.12.2008 **ГОЛЛАНДІЯ — УКРАЇНА — 2:3** (Журба-2, Клочко)
09.12.2008 **КАЗАХСТАН — УКРАЇНА — 0:3** (Гавриленко, Д.Сорокін, Клочко)
11.12.2008 **ІСПАНІЯ — УКРАЇНА — 2:1** (Колесников)

	Збірна України з футзалу - 2008 24 матчі: +14 =3-7, м'ячі 83-50	1 Бр 2:2	2 Бр 4:2	3 Уг 3:0	4 Рс 1:2	5 Із 4:1	6 Мл 4:0	7 Бл 6:2	8 Уг 3:1	9 Уг 3:4	10 Яп 3:0	11 Яп 1:2	12 Кн 5:0	13 Кл 3:3	14 Мз 8:1	15 Чх 3:0	16 Бр 1:5	17 Пр 5:4	18 Гв 6:2	19 Ар 2:2	20 Єг 5:1	21 Кт 4:2	22 Іт 0:4	23 Ір 4:5	24 Бр 3:5
1	Іваняк							$+^{2}$							+	+	$+^{2}$	$+^{4}$	$+^{1}$		+	$+^{2}$		+	
2	Лисенко	$+^{2}$	$+^{2}$	+	+	$+^{1}$	+		$+^{1}$	$+^{4}$		$+^{2}$	+	$+^{3}$	$+^{1}$		$+^{3}$		$+^{1}$	$+^{2}$	$+^{1}$		$+^{4}$	+	$+^{5}$
3	Сухомлинов										+														
4	Ципун														+		+								
5	Вахула	$+^{1}$	+	+	+	$+^{1}$	$+^{1}$	+	+	+			+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+		+
6	Журба			$+^{1}$	+				+		+	+	+	+	+	+	+	$+^{1}$				+			
7	Задорожний								+	+	+	+	+	+	$+^{1}$	+	+	$+^{2}$							
8	Зам'ятін			$+^{1}$	+	+	+	+	$+^{1}$	+			$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{2}$	+	+	+	$+^{1}$	+	$+^{1}$	$+^{2}$	+	+	$+^{1}$
9	Іванов В.					+	+	+																	
10	Іванов Д.					$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{1}$	+	+									+	$+^{1}$	$+^{1}$	+	+	+	+
11	Ковальов										+	+													
12	Коптєв	+	$+^{1}$	+	+	+	+	+	+		+	+													
13	Легчанов	+	$+^{1}$	+	+														$+^{1}$	+	$+^{1}$	+	+	+	+
14	Макаєв				+	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{2}$	$+^{1}$	+												$+^{1}$		$+^{2}$	+
15	Маржановський	+	$+^{1}$	+	+																				
16	Мірошник										$+^{1}$	+	$+^{1}$	+	$+^{3}$	+	+	+							
17	Пилипів	+	+	+	+	$+^{1}$	+	+		$+^{2}$	+	+	+	+	+	+	+		+	+	+		+	+	+
18	Рогачов								$+^{1}$	+									$+^{2}$	+	+	+	+	+	+
19	Романов	+	+							+	$+^{1}$	+	+	+	+	$+^{1}$	+	+	$+^{1}$	+	+	+	+	+	$+^{2}$
20	Сендецький	+	+								+	+													
21	Сильченко	+	$+^{1}$	+	+	+	+	+	+	$+^{1}$			$+^{2}$	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{1}$	+	+	+	+	+	+	+	+
22	Хурсов			$+^{1}$	+	+	$+^{1}$	$+^{2}$	+	+			+	+	+	+	+	+	+	+	+		+	$+^{1}$	+
23	Чепорнюк					+	+	$+^{1}$			+	+	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{1}$	+	$+^{2}$	$+^{1}$	$+^{1}$	$+^{1}$	+	+	$+^{1}$	+
24	Юнаков										$+^{1}$	$+^{1}$	+	+	+	+	+	+							
25	Якунін	$+^{1}$	+	+	$+^{1}$																				
	Самех - автогол																				1				
	Ху - автогол																					1			
	Тренер - Геннадій Лисенчук																								

Примітка: склади збірної України в матчах №№10-17 — за браком офіційної протокольної інформації — приведені орієнтовні (але з високою вірогідністю точності), з цієї ж причини кількість пропущених воротарями м'ячів теж може не стовідсотково відповідати дійсності.

ГРАВЦІ

№	Гравець	Дата народження	Клуб	2008 І	2008 М
1	ІВАНЯК Євген	28.09.82	«Тайм» Львів	9	13п
2	ЛИСЕНКО Владислав	13.08.79	«Планета-Мост» Київ	19	37
3	СУХОМЛИНОВ Василь	20.05.76	«Шахтар» Донецьк	1	-
4	ЦИПУН Кирило	30.07.87	«ЛТК» Луганськ	2	-
5	ВАХУЛА Роман	13.07.85	«ТВД» Львів	21	3
6	ЖУРБА Сергій	14.03.87	«ЛТК» Луганськ	11	2
7	ЗАДОРОЖНИЙ Сергій	21.03.79	«Шахтар» Донецьк, «Планета-Мост» Київ	10	3
8	ЗАМ'ЯТІН Валерій	05.01.79	«Єнакіївець» Єнакієве	20	11
9	ІВАНОВ Вадим	15.12.85	«Митищі» Москва (Росія)	3	-
10	ІВАНОВ Дмитро	15.12.85	«Митищі» Москва (Росія)	12	5
11	КОВАЛЬОВ Артем	30.12.81	«Митищі» Москва (Росія)	2	-
12	КОПТЄВ Максим	07.11.81	«Марріон» Одеса	10	1
13	ЛЕГЧАНОВ Валерій	13.02.80	«Енергія» Львів	11	3
14	ЛИСЕНКО Владислав	13.08.79	«Планета-Мост» Київ	8	8
15	МАКАЄВ Ільдар	18.08.82	«Віз-Сінара» Єкатеринбург (Росія), «Тайм» Львів	4	1
16	МАРЖАНОВСЬКИЙ Олександр	16.11.83	«ТВД» Львів	8	5
17	МІРОШНИК Олег	21.12.77	«Шахтар» Донецьк	21	3
18	ПИЛИПІВ Федір	08.02.78	«Шахтар» Донецьк + «Ураган» Івано-Франківськ	9	3
19	РОГАЧОВ Євген	30.08.83	«ТВД» Львів	18	5
20	РОМАНОВ Михайло	21.07.83	«Контингент» Житомир	4	-
21	СЕНДЕЦЬКИЙ Юрій	29.04.80	«Ураган» Івано-Франківськ	22	8
22	СИЛЬЧЕНКО Дмитро	07.10.82	«ТВД» Львів	19	5
23	ХУРСОВ Олександр	01.06.81	«Єнакіївець» Єнакієве	18	11
24	ЧЕПОРНЮК Сергій	18.04.82	«Актобе-БТА» Актюбинськ (Казахстан) + «Тайм» Львів	8	2
25	ЯКУНІН Сергій	21.04.84	«Енергія» Львів	4	2

МОЛОДІЖНА ЗБІРНА УКРАЇНИ З ФУТЗАЛУ

Товариські матчі

23.01.2008 Гомель. **БІЛОРУСЬ — УКРАЇНА — 0:3** (Приступа-автогол, Д.Сорокін, О.Сорокін)
24.01.2008 Гомель. **БІЛОРУСЬ — УКРАЇНА — 1:1** (Журба)
11.03.2008 Харків. **УКРАЇНА — БІЛОРУСЬ — 2:0** (Шамотій)
12.03.2008 Харків. **УКРАЇНА — БІЛОРУСЬ — 4:8** (Вершинін, Гер, Клочко, Д.Сорокін)

ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ-2008. КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ ТУРНІР Кросно (Польща). 8-11 квітня. "Municipal Hall"

08.04.2008 **РУМУНІЯ — УКРАЇНА — 1:4** (Цимбаляк-2, Івонко, Д.Сорокін)

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група В	І	В	Н	П	М	О
1	ІСПАНІЯ	3	3	0	0	11-2	9
2	**УКРАЇНА**	3	2	0	1	7-4	6
3	ГОЛЛАНДІЯ	3	1	0	2	9-9	3
4	КАЗАХСТАН	3	0	0	3	1-13	0

1/2 ФІНАЛУ

Регламентом дебютного молодіжного фіналу не було передбачено поєдинку за 3-є місце, отже українці розділили "бронзу" з командою Іспанії, яка у своєму півфіналі поступилася італійцям — 0:1
*12.12.2008. **РОСІЯ — Україна — 1:0***

Склад збірної України: *воротарі* — Роман КОЛТОК ("ТВД" Львів), Дмитро ЛИТВИНЕНКО ("Локомотив" Харків), Андрій БАБЛУАНІ ("Марріон" Одеса), Євген КИНДЯКОВ ("Метрополітен" Київ), Кирило ЦИПУН ("ЛТК" Луганськ), Олег ДИМОВ ("Марріон" Одеса); *польові гравці* — Олександр СОРОКІН ("Локомотив" Харків), Дмитро СОРОКІН ("Локомотив" Харків), Сергій ЗІНЧЕНКО ("Локомотив" Харків), Сергій ЖУРБА ("ЛТК" Луганськ), Михайло ГЕР ("Планета-Мост" Київ), Тарас КУЗЬ ("Енергія" Львів), Назарій ЦИМБАЛЯК (ТВД Львів), Максим ІВОНКО (ЛТК Луганськ), Денис ГУМЕНЮК ("Єнакіївець" Єнакієве), Дмитро КЛОЧКО ("Локомотив" Харків), Олександр ВЕРШИНІН ("Марріон" Одеса), Віталій ГАВРИЛЕНКО ("Марріон" Одеса), Олександр ШАМОТІЙ ("Марріон" Одеса), Євген САКІВСЬКИЙ ("Контингент" Житомир), Дмитро МЕДВІДЬ ("Метрополітен" Київ), Володимир СОНДАК (МФК "Рівне" Рівне), Вадим БАСЮК (МФК "Рівне" Рівне), Олександр КОЛЕСНИКОВ ("ДЮСШ-5-Аркада"Донецьк), Артем СЕМЕНОВ ("ДЮСШ-5-Аркада"Донецьк), Андрій БУРДЮГ ("Універ-Автомар" Суми), Юрій МЕЛЬНИК ("Планета-Мост" Київ), Андрій ЧЕРНІЄНКО ("Планета-Мост" Київ), Микита ТМЕНОВ ("ЛТК" Луганськ). *Тренер* — Геннадій ЛИСЕНЧУК.

СТУДЕНТАСЬКА ЗБІРНА УКРАЇНИ З ФУТЗАЛУ

11-й чемпіонат світу з футзалу серед студентів Копер (Словенія). 25-31 серпня

ГРУПА С

25.08.2008 **ПОРТУГАЛІЯ — УКРАЇНА — 2:4** (Іванов-2, Сильченко, Вахула)
26.08.2008 **СЛОВАЧЧИНА — УКРАЇНА — 1:4** (Рогачов-2, Романов, Бенчик-автогол)
27.08.2008 **КИРГИЗСТАН — УКРАЇНА — 0:4** (Романов-2, Рогачов, Іванов)

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

М	Група С	І	В	Н	П	М'ячі	О
1	**УКРАЇНА**	3	3	0	0	12-3	9
2	ПОРТУГАЛІЯ	3	1	1	1	7-5	4
3	СЛОВАЧЧИНА	3	0	2	1	3-6	2
4	КИРГИЗСТАН	3	0	1	2	1-9	1

1/4 ФІНАЛУ

29.08.2008 **ЧЕХІЯ — УКРАЇНА — 2:6** (Романов, Рогачов, Зінченко, О.Сорокін, Іванов, Журба)

1/2 ФІНАЛУ

30.08.2008 **СЛОВЕНІЯ — УКРАЇНА — 1:3** (?,?,?)

ФІНАЛ

31.08.2008 **ПОРТУГАЛІЯ — УКРАЇНА — 1:5** (Барао, автогол)

Склад збірної України: *воротарі* — Дмитро ЛИТВИНЕНКО ("Локомотив" Харків), Кирило ЦИПУН ("ЛТК" Луганськ); *польові гравці* — Олександр СОРОКІН ("Локомотив" Харків), Дмитро СОРОКІН ("Локомотив" Харків), Сергій ЗІНЧЕНКО ("Локомотив" Харків), Сергій ЖУРБА ("ЛТК" Луганськ), Михайло РОМАНОВ ("Контингент" Жиомир), Роман ВАХУЛА (ТВД" Львів), Дмитро СИЛЬЧЕНКО ("ТВД" Львів), Євген РОГАЧОВ ("ТВД" Львів), Вадим ІВАНОВ ("Митищі" Москва). *Тренер* — Геннадій ЛИСЕНЧУК.

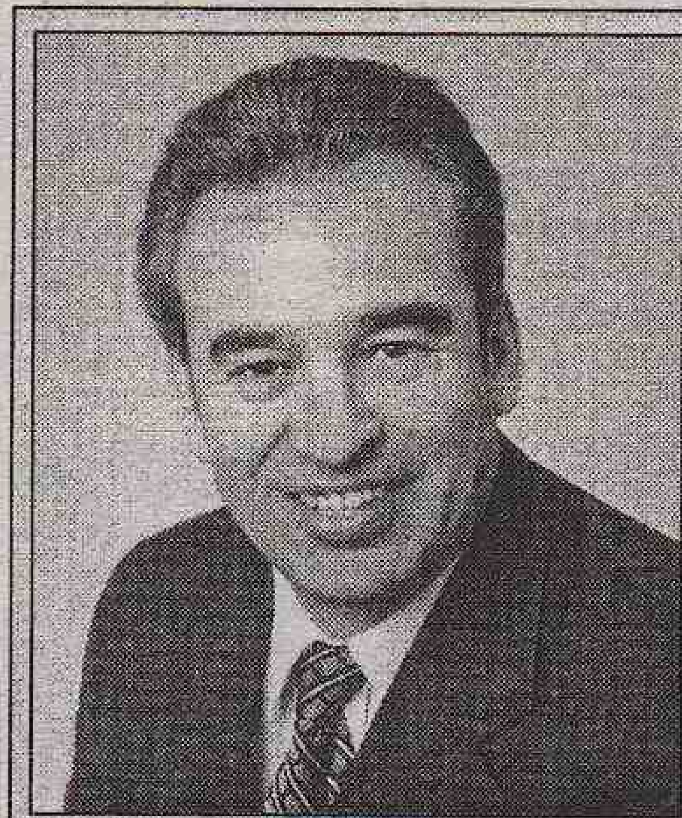
ДОВІДКА З АРХІВУ

Переможці чемпіонатів світу з футзалу серед студентів

1984	Сан-Паулу (Бразилія)	Бразилія
1990	Парма (Італія)	Італія
1992	Малага (Іспанія)	Іспанія
1994	Нікосія (Кіпр)	Росія
1996	Jyvaskyla (Фінляндія)	Бразилія
1998	Брага (Португалія)	УКРАЇНА
2000	Joao Pessoa (Бразилія)	Бразилія
2002	Ньїредьхаза (Угорщина)	Росія
2004	Пальма-де-Мальорка (Іспанія)	УКРАЇНА
2006	Познань (Польща)	Росія
2008	Копер (Словенія)	Португалі

Підготував Василь ГНАТЮК.

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОГО МІНІ-ФУТБОЛУ

На жаль, незважаючи на значні успіхи українського футзалу на міжнародній арені, поки не знайшлося літописця історії цього прекрасного виду спорту.

Даний матеріал — фактично перша спроба систематизації великої і цікавої інформації про становлення українського футзалу. У зв'язку з цим Асоціація міні-футболу (футзалу) України разом з редакцією газети "Український футбол" запрошують уболівальників, гравців-любителів, професійних гравців футзалу, функціонерів, тренерів, арбітрів узяти участь в роботі з уточнення і доповнення опублікованого матеріалу, а також до подальшої співпраці щодо збору архівних документів, статистичної інформації, футзальних подій, фотоілюстрацій для підготовки до видання Енциклопедії футзалу України.

Геннадій ЛИСЕНЧУК,
президент АМФУ,
професор.

Майже у всіх справах найважче — почати.
Жан-Жак Руссо.

ЕТАПИ РОЗВИТКУ МІНІ-ФУТБОЛУ (ФУТЗАЛУ)

Одна з версій появи сучасного міні-футболу (футзалу) виглядає таким чином.

У 1930 році під час проведення першого чемпіонату світу з футболу у столиці Уругваю — Монтевідеу Хуан Карлос Серіані запропонував варіант футболу 5 на 5 для юнацьких змагань. Правила гри дозволяли проводити гру як на вулиці, так і в залі на майданчиках без використання стін і бортів.

Міні-футбол швидко розповсюдився по всій Південній Америці, особливо в Бразилії, а також у США.

Уперше міжнародні змагання з футзалу на рівні національних збірних команд пройшли у 1965 році, коли збірна Парагваю виграла Кубок Південної Америки.

До 1979 року було проведено шість розіграшів цього Кубка, незмінним переможцем якого ставала національна збірна Бразилії.

Першими в Європі у сучасний міні-футбол почали грати австрійці. У 1958 році один із керівників збірної команди Австрії Йозеф Аргауер привіз ідею цієї гри зі Швеції з чемпіонату світу з футболу, де побачив тренувальну гру бразильських футболістів (Пеле, Зіко, Діди, Гаринча та ін.) у залі, і, приїхавши до Відня, запропонував організувати турнір.

Першими з радянських команд познайомилися з міні-футболом київські динамівці і московські торпедівці у 1972 році, приїхавши до Австрії на учбово-тренувальні збори.

З роками у світі інтерес до міні-футболу помітно зростав, збільшувалася кількість великих міжнародних змагань, і в цих умовах ФІФА ухвалила рішення взяти цю гру під свою егіду.

Під патронатом Міжнародної федерації футболу були організовані три експериментальні турніри з міні-футболу, які успішно пройшли в Угорщині, Бразилії та Іспанії.

З ПРАВИЛ ГРИ У МІНІ-ФУТБОЛ

"Майданчик прямокутної форми розміром 42 на 25 метрів. Ворота — 2 на 3 метри. Склад команди — 11 гравців, із них 6 — запасних, а 4 — гравчих у полі і воротар. Дозволяється зворотна заміна. Число "летючих" замін під час матчу не лімітується, за винятком воротаря, якого можна змінювати в той момент, коли м'яч вийде з гри. Матч триває два тайми по 25 хвилин. Отримавши вилучення, гравець не має права брати участі у грі, проте через п'ять хвилин після вилучення гравця команда має право грати у повному складі. Воротар вводить м'яча тільки рукою і лише на свою половину поля. Повертати м'яча воротареві можна лише після того, як він побуває на чужій половині поля або його торкнеться суперник. Підкати у відборі м'яча заборонені. Аут вводиться ногою".

Спеціальному підкомітету ФІФА було доручено розробити офіційні правила гри, і вже у 1989 році в Голландії відбувся перший чемпіонат світу, переможцем якого стала команда Бразилії, яка перемогла у фіналі збірну Голландії з рахунком 2:1. Бронзові медалі завоювали спортсмени США, обігравши в напруженому поєдинку бельгійців із рахунком 3:2.

Нині офіційні футзальні турніри проходять у 106 країнах світу.

07.12.1991 року Виконком ФІФА затвердив зміни до правил гри:

— вага м'яча має складати від 390 до 430 г.(№ 4);

— максимальна кількість запасних гравців — 7;

— гра складається із двох таймів по 20 хвилин чистого часу кожен;

— вводиться суддя-хронометрист;

— командам дозволяється в кожному таймі брати по одному тайм-ауту (1 хвилина);

— воротареві не дозволяється залишати штрафний майданчик, грати на своїй половині поля, якщо він раніше контролював м'яча у штрафному майданчику і при цьому м'яч не перетнув середньої лінії або його не торкнувся один із суперників. За це порушення гравець карається вільним ударом. Таке ж покарання воротар отримує, якщо контролює м'яч руками або ногами у штрафному, або на своїй половині більше 4-х секунд після того, як м'яч перетнув середню лінію, або його торкнувся один із гравців суперників;

— якщо команда, гравці в більшості, забиває гол, їхні суперники мають право випустити на майданчик одного гравця.

У 1990 році створюється Асоціація міні-футболу СРСР, під егідою якої проходить перший чемпіонат країни. Один із завершальних турів чемпіонату відбувся в м. Кременчуці за участю команд "Гавар" (м. Камо, Вірменська РСР), "Труд" (м. Шевченко, Казахська РСР), "Механізатор" (м. Дніпропетровськ), "Союз" (Нижньо-Новгородська обл.), "Пластик" (Тирасполь, Молдавська РСР), "Автомобіліст" (м. Свердловськ), "Північний" (м. Екібастус, Казахська РСР), "Синтез" (м. Кременчук).

Кременчуцька команда набрала 23 очки і посіла третє місце, ставши першою українською командою, що увійшла до числа призерів чемпіонату СРСР. Медалі і дипломи Федерації футболу СРСР отримали: Юрій Негода, Сергій Шаманський, В'ячеслав Сідненко, Андрій Ждан, Григорій Чичиков, Володимир Ульянов, Юрій Палієнко, Сергій Дружко, Михайло Білий та надійний воротар Валерій Зубенко (нині — спортивний журналіст), а також тренер Іван Шепеленко.

У структурі Федерації футболу СРСР був створений комітет із міні-футболу, який у 1991 році провів чемпіонат СРСР.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ ФУТЗАЛУ В УКРАЇНІ. (ПІД ЕГІДОЮ АМФУ)

Установча конференція зі створення Асоціації міні-футболу (футзалу) відбулася 9 березня 1993 року у Дніпропетровську в конференц-залі готелю "Світанок". На конференції, під головуванням Олександра Капустіна (один із перших організаторів міні-футболу на дніпропетровщині і в Україні), президентом, Асоціації міні-футболу (футзалу) було обрано Геннадія Лисенчука, який на один голос випередив іншого кандидата — директора заводу "Червоний Профінтерн" Євгена Цимбала. На конференції були присутні Роман Меле, Сурен Абрамян, Володимир Залойло, Микола Богданов, Валерій Шабельников, Олександр Вобліков, Валентин Головко, Володимир Кобзарєв, Олександр Жовтоног, Геннадій Шур, Олександр Лізовенко та інші.

До 1993 року міні-футбол в Україні розвивав Союз міні-футбольних клубів під керівництвом Олександра Хандриги, який із 1991 року був членом комітету з міні-футболу Федерації футболу СРСР (голова комітету Семен Андреєв).

Українські міні-футбольні команди вже в ті роки своїми впевненими виступами на всесоюзній арені завоювали високий авторитет.

Дніпропетровський "Механізатор" у 1991 році став першим (і останнім) володарем Кубка СРСР під керівництвом заслуженого тренера України Геннадія Шура і тренера Олександра Мудренка (начальник команди — Олександр Хандрига, лікар — Леонід Будко).

Фінальний матч став окрасою турніру. Він тримав у напрузі вболівальників і після завершення ігрового часу. Гравці команди показали непохитність, що гідна подиву: програючи по ходу гри, тричі зрівнювали рахунок — останній раз за хвилину до завершення додаткового часу. Долю фінального матчу вирішили післяматчеві пенальті. Усі п'ять ударів дніпропетровців виявилися точними, а ось суперник — команда "Валеологія" з м. Кишинева — "кілька разів схибив — 5:3. У команді грали такі гравці: Олександр Москалюк, Сергій Москалюк, Ігор Лещук, Михайло Уфімцев, Олексій Єременко, Олександр Вобліков, Володимир Кобзарєв, Сергій Федоренко, Сергій Заровняних, Олег Зеліксон, Юрій Мартиновченко, Володимир Доценко. Талановиті гравці завоювали право на звання "Майстер спорту СРСР".

Перший чемпіонат України з міні-футболу проходив у 1990 році у Дніпропетровську. Його проведення Федерація футболу доручила Союзу міні-футбольних клубів.

У чемпіонаті брали участь команди: "Механізатор" (Дніпропетровськ), "Синтез" (Кременчук), "Металург" (Світловодськ), "Зоря" (Рівненська обл.), "Союз" (м. Первомайськ, Луганська обл.), а також команди "Факел" зі Львова і "Дністровець" із Білгород-Дністровська Одеської області.

Господарі змагань у перших трьох іграх перегарли суперників із загальним рахунком 32:4 і, обігравши "Металург", стали чемпіонами України. Кращими гравцями чемпіонату названі: воротар Ігор Лещук ("Механізатор"), захисник Олександр Васильченко ("Металург"), нападник Юрій Миргородський ("Механізатор"). Список бомбардирів очолив Руслан Гресько "Факел" — 7 м'ячів. Срібними і бронзовими призерами стали команди "Металург" і "Факел". Почесним гостем змагань був Андрій Романенко — відомий футбольний організатор і педагог, який у ті роки у Федерації футболу України займався міні-футболом, головним арбітром — Олександр Хандрига.

У цьому ж році на прикарпатській землі в Миколаєві Львівської області відбувся третій Всесоюзний турнір з міні-футболу на призи газети "Піонерська правда", в якому взяли участь дитячі команди з Калінінської, Донецької, Горьковської, Московської, Тульської, Сахалінської, Свердловської, Магаданської, Брянської, Ленінградської, Володимирської, Орловської, Львівської областей, а також юні спортсмени з Молдови, Башкирії та Чечено-Інгушетії. Переможцем стала дружна команда з Брянської області.

Фінальний турнір другого чемпіонату України у 1991 році (10 команд) підтвердив домінуюче становище дніпропетровських команд в українському міні-футболі. Весь п'єдестал пошани посіли команди з Дніпропетровська. "Механізатор", переконливо переграв усіх своїх суперників (лише у матчі із земляками з Агроуніверситету задовольнився нічиєю — 4:4), став чемпіоном України, срібні медалі завоювали футболісти Дніпропетровського хіміко-технологічного інституту, бронзові медалі — Дніпропетровського агроуніверситету.

10–13 жовтня 1991 року у Дніпропетровську був проведений перший розіграш Кубка України, в якому взяли участь такі команди: ПО "Дніпрошина" (Дніпропетровськ), "Фотоприлад" (Черкаси), "Механізатор" (Дніпропетровськ), "Кварц" (Керч), "Синтез" (Кременчук), "Авангард" (Монастирищі), "Металург" (Світловодськ).

Успішно виступали у різних Всесоюзних змаганнях і турнірах дніпропетровські команди ДХТІ (тренер Олександр Лізовенко) та Агроуніверситету (тренер Олександр Капустін), харківський "Маяк" (тренер Олександр Ручинський), кременчуцький "Синтез" (тренер Іван Шепеленко) і черкаський "Фотоприлад" (тренер Володимир Колісніченко).

В історії футзалу в ті роки помітний слід залишили провідні гравці клубів: Сергій Федоренко, Сергій Заровнятних, Олександр і Сергій Москалюки, Олександр Яценко, Олександр Мацюта, Віктор Український, Сергій і Юрій Усаковські, Олександр Харченко, Володимир Хома, Сергій Бурлака, Юрій Корольков, Вадим Козуб, Юрій Биковський, Валерій Чопік, Сергій Лебедєв, Едуард Хазанов, Сергій Шаманський, Валерій Зубенко, Віктор Швиголь, Сергій Гальмаков, Віктор Біцюра, Андрій Бублік, Владислав Кошевой, Олександр Максимов, Роман Шахов, Віктор Збаразький, Сергій Скороход та багато інших.

До складу збірної СРСР її головним тренером Семеном Андреєвим залучалися талановиті українські спортсмени: Олег Солодовник, Костянтин Єременко, Володимир Кобзарєв (капітан збірної СРСР і "Механізатора"), Ігор Лещук, Михайло Уфімцев, Юрій Палієнко, Сергій Дружко, Михайло Білих, Валерій Зубенко.

Свій перший матч збірна СРСР із міні-футболу провела 15 вересня 1990 року в Кременчуці проти збірної Росії (ветерани) і перемогла з рахунком 9:2.

У Федерації футболу України створюється комітет з міні-футболу, до складу якого входили: Микола Титов, керівник фірми "АГРОС-ІНТЕКС" (Одеса) — голова комітету; Геннадій Лисенчук, провідний тренер відділу спортивних ігор Міністерства у справах молоді та спорту (Київ) — заступник голови комітету; Олександр Хандрига, президент Союзу міні-футбольних клубів України (Дніпропетровськ) — заступник голови комітету; Микола Моторний, завідувач відділом спорту газети "Молодь України" (Київ) — відповідальний за пропаганду та агітацію; Анатолій Перестюк, інструктор міськвиконкому (м. Славута Хмельницька обл.) — представляв Волинську, Рівненську, Житомирську, Хмельницьку та Вінницьку області; Тарас Клим, голова івано-франківської обласної федерації футболу — представляв Львівську, Тернопільську, Закарпатську, Івано-Франківську і Чернівецьку області; Олександр Попович, голова комітету міні-футболу Полтавської обласної федерації футболу (Кременчук) — представляв Київську, Чернігівську, Сумську, Черкаську і Полтавську області; Сурен Абрамян, спортсмен, інструктор ХФК "Механізатор" — представляв Харківську, Кіровоградську, Дніпропетровську, Донецьку і Луганську області; Олександр Гуржеєв, голова ФК "Орбіта" (Запоріжжя) — представляв Одеську, Миколаївську, Херсонську, Запорізьку області, а також Республіку Крим.

24–27 грудня 1992 року у Дніпропетровську в спорткомплексі ДХТІ пройшли фінальні ігри чемпіонату України. Чемпіоном стала команда "Надія" із Запоріжжя (тренер Юрій Аристенко). У складі команди золоті медалі завоювали: Олександр Яценко, Олег Зозуля, Вадим Чередніченко, Роман Смирнов, Віктор Головатенко, Сергій Дюженко, Роман Скляр, Віталій Дмитренко, Раміс Мансуров, Тарас Вонярха, Павло Шалфеєв, Юрій і Сергій Усаковські, Юрій Аристенко, Юрій Пешехонов.

У підсумковій таблиці команди розташувалися таким чином: 1-е місце — "Надія" (Запоріжжя), 2-е — "Механізатор", 3-є — ДХТІ, 4-е — "Орбіта" (Запоріжжя), 5-е — "Фотоприлад" (Черкаси), 6-е, — "Маяк".

У 1993 році формується комітет арбітрів під керівництвом Сурена Абрамяна, а також комітет із проведення змагань, який очолив Юрій Корбут.

У 1993 році фінал Кубка України проходив із 14 по 18 червня у Києві в Палаці спорту за участю восьми команд: СКІФ-Сілекс (Київ), "Фотоприлад" (Черкаси), "Донбас" (Донецьк), "Механізатор" (Дніпропетровськ), "Надія" (Запоріжжя), "Ніка" (Дніпропетровськ), "Славутич" (Славута), "Ріта" (Харків).

Ігри фінального турніру успішно провели арбітри: Сурен Абрамян, Андрій Амосов, Тарас Клим, Володимир Ланін, Анатолій Малаховський.

У фіналі за перемогу змагалися команди "СКІФ-Сілекс" (тренери У. Шабельников і В. Залойло) та "Надія-Дніпроспецсталь" (тренер Юрій Аристенко). Основний час у впертій боротьбі з великою кількістю єдиноборств завершився з рахунком 2:2. В результаті пробиття шестиметрових ударів з рахунком 5:4 перемогла команда "СКІФ-Сілекс" у складі Валерія Паламарчука, Олександра Острошко, Ігоря Денисюка, Олега Давиденко, Сергія Лисенчука, Сергія Адаменка, Сергія Ожегова, Олександра Марцуна, Андрія Чичуги, Володимира Книша, Андрія Ярко, Олександра Кондратенка. Усім гравцям присвоєно високе звання "Майстер спорту України".

На матчі в Київському палаці спорту були присутні 850 вдячних глядачів.

Володимир БРАТУСЬ,
член Національної спілки журналістів,
віце-президент АМФУ.

Далі буде.

ВРАЖАЮЧА РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ

12 тур
21 грудня — неділя

Моноліт — Ураган — 0:3
Шахтар — МФК Рівне — 9:6
Енергія — ТВД — 2:1
Тайм — Кардинал — 5:2
СумДУ — Планета-Міст — 5:2
Контингент — Локомотив — 1:2
Марріон — Єнакіївець — 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Тайм	11	9	1	1	35-15	28
2. Шахтар	11	8	2	1	48-21	26
3. Енергія	12	7	2	3	38-21	23
4. Єнакіївець	11	5	2	4	37-28	17
5. Моноліт	10	5	2	3	28-29	17
6. ТВД	11	4	5	2	27-20	17
7. Ураган	11	5	1	5	27-23	16
8. Планета-Міст	11	5	1	5	24-29	16
9. ЛТК	11	4	3	4	30-30	15
10. Локомотив	10	4	2	4	29-24	14
11. СумДУ	12	4	2	6	27-34	14
12. Марріон	10	3	4	3	21-25	13
13. МФК Рівне	11	3	0	8	28-44	9
14. Контингент	11	1	3	7	20-41	6
15. Кардинал	11	0	0	11	15-50	0

У наступному турі, 26 грудня — п'ятниця, зустрічаються

Єнакіївець — Моноліт
Локомотив — Марріон
Планета-Міст — Контингент
Кардинал — СумДУ
ТВД — Тайм
МФК Рівне — ЛТК
Ураган — Шахтар

Найвлучніші

	І	Г(п)
Вассура ("Шахтар")	9	13(1)
Легчанов ("Енергія")	11	11(1)
Шевченко ("Планета-Міст")	7	10
Рогачов (ТВД)	11	10
Павленко ("Тайм")	11	10(1)

ЛЬВІВ

Тайм — Кардинал — 5:2 (1:1).

Судді: Бік, Беспорочний (обидва — Харків).

Тайм: Іваняк, Скорий, Павленко, Макаєв, Кудінов, Д. Бондар, О. Бондар, Москвін, Кольцун, Кузик, Чепорнюк.

Кардинал: Пунта, Когут, Багряк, Яцишин, Свищ, Лаба, Волянюк, Брожко, Танський, Данилюк, Хлюбко.

Голи: Скорий (17, 38), Кудінов (24), Д. Бондар (26), Макаєв (40) — Данилюк (4), Яцишин (21).

Попри підсумкову перевагу "Тайму" у три голи, чергова звитяга в чемпіонаті команді Станіслава Гончаренка далася непросто. "Кардинал", який у поточному сезоні ще не здобув жодного очка, спромігся попсувати нерви лідеру змагань.

Станіслав Гончаренко у грі із "Кардиналом" вирішив вдатися лише до одного експерименту: місце у воротах зайняв Борозенець. Щоправда, другий кіпер "Тайму" довіру наставника не виправдав. На початку другого періоду гри, коли "Кардинал" забив свій другий гол, його замінили. По перерві також відбулася ротація у четвірках: на лаву запасних сів Чепорнюк, натомість на майданчику з'явився Кудінов. Ось і всі кадрові перестановки в "Таймі" упродовж матчу. Наставник "Кардинала" Роман Свищ цього разу вирішив допомогти своїй команді не лише словом, а й ділом — протягом гри він грав за першу четвірку. А ось Юрій Цибик шансу продемонструвати Станіславу Гончаренку свою профпридатність не отримав. Як з'ясувалося, при його переході до "Кардинала" керівництво обох клубів домовилося про те, що протягом цього сезону Цибик проти своєї колишньої команди не гратиме.

ДОНЕЦЬК

Шахтар — Рівне — 9:6 (9:2).

Судді: Олійник (Київ), Соболевський (Радомишль).

Донецьк: Максименко (Сухомлинов, 35), Камеко, Мансуров, Ткаченко, Мірошник, Тіаго, Юнаков, Фумаса, Ромаріо, Москвичов, Шувалов, Вассура.

Рівне: Щербаков, Жак, Кравчун, Петрик, Сондак, Волох, Басич, Дармовис, Басюк.

Голи: Фумаса (4), Вассура (4, 17), Юнаков (4, 16), Камеко (9), Ромаріо (10, 16), Мансуров (20) — Петрик (6), Кравчун (12), Сондак (22, 27), Дармовис (35), Басич (37).

Гості вийшли на матч без "вогника". Чи то різниця в класі тиснула на молодих гравців, чи перше знайомство з бразильцями у таким чином подіяло на "необстріляних" у вищій лізі футболістів, але паніку в лавах городян на 4-й хвилині матчу пояснити важко. Протягом 40 секунд гості примудрилися пропустити тричі, причому бразильська четвірка "Шахтаря", по-спортивному "знахабнівши", пресингувала суперника навіть у його штрафному майданчику, і головне — ефективно. Гості, вряди-годи тікали в контратаку, двічі примусивши капітулювати другого голкіпера "Шахтаря" Максима Максименка. Втім, ніхто особливо не надав значення двом пропущеним м'ячам від Петрика і Кравчуна, адже гірники створювали момент за моментом і вправно забивали. Справа дійшла до "дублів": відзначилися Юнаков та Ромаріо. У якийсь момент здалося, що гравці із Західної України просто не знали, що їм і як робити. Тон наставника команди з Рівного з підвищеного поступово перейшов на повчальний, і кожен пропущений гол досконально розбирався на лаві запасних гостей. Якби ж на цьому можна було завершити матч...

Одесити відігралися за кубок.

Після перерви "Шахтар" на майданчик не повернувся! Точніше сказати, весь запал і бажання грати, судячи з усього, футболісти залишили в роздягальні. Легка перемога в першому таймі зіграла злий жарт. Ні, гості не володіли перевагою, але якось дивно, часто стали отримувати оперативний простір, позбавилися від пресингу і, більше того, отримали в подарунок масу помилок від донеччан. Виходи до воріт "гірників" 3 в 2, 2 в 1 стали частими, а головне — аж надто легко рівняни забивали. Максименко продовжував діяти невпевнено, як і вся команда, яка атакувала і майже не захищалася. Немає сумніву, що голева перевага була настільки великою, наскільки великою спокуса завершити матч без пригод "малою кров'ю", але доводити до логічного кінця свої голеві атаки все ж таки варто було. Біля воріт гостей "помаранчево-чорні" могли забити м'ячів не менше, ніж до цього, але відсутність концентрації не дозволила їм цього зробити. В іншому разі бодай частину із чотирьох ударів по порожнім воротам, коли голкіпер був уже безсилий, підопічні Олега Солодовника зобов'язані були реалізувати. Однозначно не щастило Олегу Мірошнику, який у день свого народження дуже хотів забити, але так і не зміг.

ЛЬВІВ

Енергія — ТВД — 2:1 (0:1).

Судді: Гроховецький,(Київ), Туржанський (Запоріжжя).

Енергія: Кардаш — Якунін, Овсянніков, Федюк, Кондратюк — Луців, Легчанов, Піддубний, Вацяк.

ТВД: Мельник — Вахула, Сільченко, Маржановський, Рогачов — Хавер, Денис, Кордоба, Чеботарьов, Кіндій.

Голи: Піддубний (27), Овсянніков (30) — Вахула (8).

На грі "Енергія" — ТВД уперше в сезоні трибуни Палацу спорту "Галичина" (колишній "Будівельник") були вщент заповненими — вболівальники стояли навіть у проходах. Матчі цих двох клубів вже традиційно викликають великий ажіотаж. Численні глядачі могли побачити гол уже на перших хвилинах поєдинку: "енергетик" Овсянніков вийшов сам на сам із голкіпером ТВД, та Мельник грамотно зблизився і загрозу ліквідував.

Загалом же, на початку матчу активніше діяли футболісти ТВД: частіше тримали м'яча, були рухливішими. Саме підопічні Романа Ковальчика першими і відзначилися. На 8-й хвилині гри Вацяк не встиг на поперечну передачу від Луціва і порушив правила. Штрафний результативно виконав Вахула — 0:1. Після забитого гола "теведисти", ніби за інерцією, ще 2–3 хвилини володіли ініціативою, але потім "Енергія" почала прибирати перевагу до своїх ніг.

На 13-й хвилині Овсянніков пробивав штрафний (влучив у стінку), за кілька секунд Якунін небезпечно прострілював у карний майданчик (його колеги вдало розпорядитися м'ячем так і не змогли). В результаті Роман Ковальчик бере тайм-аут. Але і після цього малюнок гри суттєво не змінився — частіше і небезпечніше били по воротам саме "зелено-білі". Однак у першій половині гри зрівняти рахунок "енергетики" так і не зуміли.

На початку другого тайму підопічні Кобзаря ще посилили тиск на ворота номінальних гостей – по ним удари завдавали Луців (тричі) і Якунін. Гол таки назрів. На 27-й хвилині Легчанов пробив із 11-и метрів, Мельник невдало парирував м'яча, який п'ятою у ворота підправив Піддубний. Цей гол став ювілейним – 700 в історії виступів "Енергії" в чемпіонатах України.

701 м'яч "зелено-білі" провели вже за три хвилини. Овсянніков на правому фланзі обіграв захисника та прицільно пробив у дальній кут — 2:1. Після другого гола перевага "Енергії" стала ще більш суттєвою — "теведисти" трошки розгубилися. Та остаточно підопічні Романа Ковальчика не розклеїлися. На 34-й хвилині тренер ТВД випускає п'ятого польового гравця — ситуація на полі змінюється. Активно діють технічні й рухливі Рогачов та Сільченко. Власне, саме удар останнього (після передачі Маржановського) на 36-й хвилині поєдинку став найреальнішою для ТВД нагодою, щоб зрівняти рахунок. Та м'яч пройшов у кількох сантиметрах поруч зі стійкою. Відтак "Енергія" таки втримала мінімальну перевагу у рахунку та здобула вольову перемогу.

ОДЕСА

Марріон — Єнакіївець — 2:0 (0:0).

Судді: Іванов, Стрілецький.

Одеса: Цибенко — Воронін, Степанов, Костигін, Костюченко — Гавриленко, Вершинін, Лужанський, Шамотій.

Єнакіїве: Рябцев — Кузьмін, Гуменюк, Крупін, Хурсов — Краєвський, Нестерук, Замятін, Чуднов.

Голи: Воронін (27, 39).

В Одесі грали між собою принципові команди. Досить згадати драматичну розв'язку кубкового матчу, коли протягом останньої хвилини кожна з команд виходила до наступної стадії Кубка України. Тоді фортуна була на боці "Єнакіївця". Цього ж разу сильнішими виявились одесити. У другому таймі російський легіонер "Марріона" обіграв Кузьміна і, не зближаючись із воротарем, пробив у дальній нижній кут – 1:0. А за хвилину до завершення матчу Воронін підхопив перехоплений партнером м'яч і зі своєї половини у боротьбі із захисником спрямував шкіряного точно у ворота – 2:0.

Сергій ЧАЙКА.

ХАРКІВ

Моноліт — Ураган — 0:3 (0:0).

Судді: Коваленко (Донецьк), Бєльков (Макіївка).

Харків: Дєнюжкін — Турчак, Рекунчак, Таранчук, Сколотій — Чепель, Крамаренко, Трунов, Крикун.

Івано-Франківськ: Їжаковський — Павлюк, Паршиков, Валенко, Кулик — Кіндратів, Сімка, Ярий, Сендецький.

Голи: Павлюк (26), Валенко (31), Кулик (39).

СУМИ

СумДУ — Планета-Міст — 5:2 (3:1)

Судді: Зорін (Жовті Води), Щепанський (Львів).

Суми: Хавренко — Карацюба, Колесник, Білоцерковець, Бурдюг — Пісоцький, Саєнко, Шумило, Котляр.

Київ: Раєвський (Лисенко, 15) — Косенко, Соломка, Шпичка, Коптєв — Москалюк, О. Корнійчук, П.Корнійчук, Чернієнко — Таразевич.

Голи: Пісоцький (9, 38), Колесник (12), Білоцерковець (17, 38) – Москалюк (13, 33).

ЖИТОМИР

Контингент — Локомотив — 1:2 (0:0).

Судді: Дараган, Гора (обидва — Київ).

Житомир: Сорокін, Проценко, Литвиновський, Коваль, Киришун, Морозов, Романов, Доманський, Мухін.

Харків: Литвиненко, Зінченко, Одегов, Є. Клочко, Д. Клочко, Д. Сорокін, О. Сорокін, Федорченко, Кисельов.

Голи: Романов (35) — Кисельов (22), Зінченко (36).

"САНДЕРЛЕНД" ПОКАЗАВ, ЯКИЙ ІЗ РОЯ КІНА ТРЕНЕР!

Англія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ліверпуль	**18**	**11**	**6**	**1**	**27-12**	**39**
2. Челсі	**17**	**11**	**4**	**2**	**36-7**	**37**
3. Астон Вілла	**18**	**10**	**4**	**4**	**30-20**	**34**
4. Манчестер Юнайтед	16	9	5	2	27-10	32
5. Арсенал	18	9	4	5	30-21	31
6. Халл Сіті	18	7	6	5	27-31	27
7. Евертон	17	7	4	6	23-25	25
8. Фулхем	17	6	6	5	16-12	24
9. Болтон	18	7	2	9	22-24	23
10. Портсмут	18	6	5	7	20-28	23
11. Уіган	17	6	4	7	21-20	22
12. Ньюкасл	18	5	7	6	24-25	22
13. Сандерленд	18	6	3	9	21-26	21
14. Мідлсбро	18	5	5	8	17-27	20
15. Сток Сіті	18	5	5	8	17-30	20
16. Тоттенхем	18	5	4	9	20-23	19
17. Вест Хем	18	5	4	9	18-26	19
18. Манчестер Сіті	**18**	**5**	**3**	**10**	**31-27**	**18**
19. Блекберн	**18**	**4**	**4**	**10**	**20-34**	**16**
20. Вест Бромвич	**18**	**4**	**3**	**11**	**14-33**	**15**

Найвлучніші

Ніколя Анелька (Челсі) — 14

Агбонлахор (Астон Вілла) — 9

У наступному турі, 26 грудня, зустрічаються

Челсі — Вест Бромвич
Портсмут — Вест Хем
Тоттенхем — Фулхем
Сток Сіті — Манчестер Юнайтед
Сандерленд — Блекберн
Уіган — Ньюкасл
Ліверпуль — Болтон
Манчестер Сіті — Халл Сіті
Мідлсбро — Евертон
Астон Вілла — Арсенал

18 тур

Халл Сіті — Сандерленд — 1:4 (1:1).

Сандерленд: Фалоп, Бардслі, А.Фердинанд, Носуорт, Коллінз, Мальбранк, Тайніо (Лідбіттер, 79), Річардсон, Рід (Вайтхед, 74), Джонс, Джибріль Сіссе.

Голи: Бармбі (19) — Мальбранк (9), Затяте (78, автогол), Джонс (84), Сіссе (90).

Вилучення: Ріккеттс (82, Х).

Дивовижне сталося із "Сандерлендом": позбувшись Роя Кіна як наставника, "чорні коти" почали дуже переконливо вигравати. Матч проти МЮ "Сандерленд" не дотерпів, пропустивши на 91-й хвилині, зате після цього завдав болючої поразки "Вест Бромвичу" – 4:0, а тепер і "Халл Сіті" – 4:1. Почав погром Стід Мальбранк, поклавши один із красивих голів туру. Господарі відігралися досить швидко, і нічийний рахунок тримався аж до 78-ї хвилини. Феєричну п'ятнадцятихвилинку видали "коти", що потроху виходять зі скрутного турнірного становища.

Арсенал — Ліверпуль — 1:1 (1:1).

Арсенал: Альмунія, Санья, Джуру, Галлас, Кліши, Денильсон, Фабрегас (Діабі ,46), Сонг, Насрі (Ебуе, 90), Адебайор, ван Персі.

Ліверпуль: Рейна, Арбелоа, Каррагер, Аггер, Інсуа, Кюйт, Лукас Лейва (Нгог, 88), Хаві Алонсо, Рісра (Бабел, 71), Джеррард, Роббі Кін (Ель-Жар, 81).

Голи: ван Персі (25) — Роббі Кін (42)

Вилучення: Адебайор (62).

Гол Робіна ван Персі вийшов спонтанним і дещо нелогічним. Насрі віддав довгу передачу, ван Персі прийняв м'яча, пішов від Каррагера і завдав потужного удару з правої ноги. На подальші події у грі вплинули два моменти наприкінці тайму. По-перше, гол. Він вийшов ще нелогічнішим і дивнішим, ніж в „Арсенала". Арбелоа прямо виніс м'яча вперед, Джуру з Галласом так і не визначилися, кому грати в цій ситуації, у Кіна варіантів не було і він без обробки м'яча потужно вистрілив.

Другий визначальний момент стався одразу по перерві. Через травму не зміг продовжити гру капітан "канонірів" Фабрегас. Без нього "Арсенал" цього сезону зовсім не вражав. Другий тайм гості почали не гірше, ніж завершили перший. Швидко, потужно й активно. Поки Денильсон входив в образ Фабрегаса, а Насрі шукав себе на правому флангі — "Ліверпуль" атакував. На 62-й хвилині "Арсенал" опинився у геть скрутному становищі. Адебайор жорстко поставив ногу в боротьбі з Інсуа, але порушення явно не тягнуло на жовту картку, яка, до речі, була другою для тоголезця. Арбітр вирішив інакше. Втім, отримавши перевагу, "червоні" не змогли витиснути перемогу.

Ньюкасл — Тоттенхем — 2:1 (1:1).

Ньюкасл: Гівен, Бейс, Колоччіні, Бассон, Хосе Енріке (Дафф, 89), Гутьєррес, Батт, Гатрі, Н'Зогбія, Амеобі (Відука, 30), Оуен.

Тоттенхем: Гомес, Чорлука, Доусон, Кінг, Ассу-Екотто, Леннон, Зокора, Хаддлстоун, Бентлі, Модрич, Павлюченко (Кембпелл, 65).

Голи: Н'Зогбія (11), Дафф (90) — Модрич (28).

Лондонський "Тоттенхем" на останній хвилині програв принциповий матч "сорокам". Господарі поля повели в рахунку на 11-й хвилині, коли передачею воротаря Шея Гівена скористався Шарль Н'Зогбія. Проте ще у першому таймі після виходу віч-на-віч рахунок зрівняв хорватський півзахисник Лука Модрич, який забив свій перший гол у прем'єр-лізі. Надалі гра проходила в невисокому темпі з мінімальною кількістю небезпечних моментів. Але це не завадило "Ньюкаслу" на 90-й хвилині вирвати перемогу, коли після передачі Марка Відуки відзначився Дам'єн Дафф, який хвилиною раніше вийшов на поле.

Вест Бромвич — Манчестер Сіті — 2:1 (0:0).

Голи: Мур (69), Беднар (90) — Кайседо (84).

Вест Хем — Астон Вілла — 0:1 (0:0).

Гол: Ніл (78, автогол).

Болтон — Портсмут — 2:1 (2:1).

Голи: Тейлор (1), Гарднер (3) — Крауч (20).

Блекберн — Сток Сіті — 3:0 (3:0).

Голи: Маккарті (8, пен; 27), Робертс (18).

Фулхем — Мідлсбро — 3:0 (1:0).

Голи: Буллард (40), Мерфі (53, пен.), Демпсі (59).

Матч **Евертон — Челсі** відбувся у понеділок пізно ввечері.

Матч **Манчестер Юнайтед — Уіган** відбудеться 14 січня.

Михайло РЄЗНІК.

ПОДАРУНОК НА СВЯТА — ГОЛИ!

Франція

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ліон	**19**	**11**	**5**	**3**	**23-12**	**38**
2. Бордо	**19**	**10**	**5**	**4**	**31-19**	**35**
3. Ренн	**19**	**8**	**10**	**1**	**24-13**	**34**
4. ПСЖ	19	10	3	6	24-17	33
5. Марсель	19	8	8	3	33-24	32
6. Лілль	19	8	8	3	28-19	32
7. Тулуза	19	8	7	4	19-15	31
8. Ніцца	19	8	6	5	23-19	30
9. Лор'єн	19	7	5	7	25-23	26
10. Нансі	19	6	7	6	18-17	25
11. Гренобль	19	6	7	6	13-17	25
12. Ле Ман	19	7	3	9	25-28	24
13. Кан	19	5	8	6	23-21	23
14. Монако	19	6	5	8	22-23	23
15. Осер	19	5	5	9	14-19	20
16. Нант	19	5	5	9	15-25	20
17. Сент-Етьєн	19	6	1	12	15-28	19
18. Валансьєн	**19**	**3**	**6**	**10**	**16-25**	**15**
19. Сошо	**19**	**1**	**11**	**7**	**18-25**	**14**
20. Гавр	**19**	**3**	**3**	**13**	**14-34**	**12**

Найвлучніші

Жиньяк (Тулуза) — 12
Оро (ПСЖ) — 11
Бензема (Ліон) — 10
Кавенагі (Бордо) — 10
Бастос (Лілль) — 9
Обраньяк (Лілль) — 7
Савидан (Кан) — 7

У наступному турі, 10 січня, зустрічаються

Осер — Марсель
Бордо — ПСЖ
Гавр — Тулуза
Ле Ман — Лілль
Ліон — Лор'єн
Монако — Нант
Нансі — Ніцца
Ренн — Гренобль
Сошо — Сент-Етьєн
Валансьєн — Кан

19 тур

Перед різдвяно-новорічними канікулами французькі команди вирішили подарувати своїм фанатам голеву феєрію. Найбільше постаралася пара "Монако" — "Бордо". Зустріч не просто нагадала знаменитий фінал Ліги чемпіонів-2005 між "Міланом" та "Ліверпулем", а навіть переплюнула його за гостротою сюжету і неймовірністю розв'язки. До 52-ої хвилини гості безнадійно горіли 3:0 (!!!), але в підсумку зуміли не лише уникнути поразки, але навіть досягнути перемоги, яку за дві хвилини до фінального свистка підопічним Лорана Блана приніс лідер атак клубу Фернандо Кавенагі.

Монако — Бордо — 3:4 (2:0).

Голи: Піно (14), Ліката (44, 50) — Шамах (52, 87), Діарра (67), Кавенагі (89).

"Монако" з "Бордо" влаштували справжній трилер, забивши на двох сім м'ячів. Рахунок на 14-й хвилині відкрив Хуан Пабло Піно, пробивши зі штрафного. Точніше, він, швидше за все, робив навіс, проте м'яч по красивій дузі залетів "за комірець" Ульріша Раме. За хвилину до перерви Александр Ліката подвоїв перевагу, легко переігравши голкіпера жирондистів. Коли на 50-й хвилині все той же Ліката втретє змусив суперника починати з центра поля, здалося, що монегаски свого не втратять. Проте дружині Лорана Блана вдалося не лише відігратися, але й вирвати перемогу. Спершу буквально через дві хвилини Маруан Шамах ударом головою замкнув навіс зі штрафного Йоана Гуркюффа. В середині другого тайму Алу Діарра прекрасним пострілом із 25-ти метрів поцілив у "дев'ятку" воріт Стенфа Рюфф'є. А наприкінці зустрічі жирондисти ще двічі змусили капітулювати воротаря князівської команди зусиллями Шамаха та Фернандо Кавенагі. Здобувши третю перемогу поспіль, "Бордо" завершив перше коло на другому місці.

Кан — Ліон — 0:1 (0:1).

Гол: Бензема (43).

Результат зустрічі вирішив єдиний м'яч, забитий за дві хвилини до завершення першого тайму Каримом Бензема. Форвард "левів" увірвався лівим флангом до штрафного і точним пострілом з гострого кута поцілив у ворота Седрика Планте. Набравши три очки, "Ліон" гарантував собі титул осіннього чемпіона країни.

Марсель — Нансі — 0:3 (0:2).

Голи: Хаджи (33, 38), Діа (56).

Найбільша сенсація у цьому турі була зафіксована в Марселі, де місцевий "Марсель" пропустив "Нансі", пропустивши у свої ворота три "сухих" м'ячі, два з яких на рахунку Юссуфа Хаджи. Спершу він на 33-й хвилині виявився найспритнішим у штрафному майданчику господарів поля і головою влучив у ворота. За п'ять хвилин гості провели разючу контратаку, яку з передачі Жонатана Брізона завершив марокканський півзахисник. Остаточно ж поховав усі надії провансальців на порятунок Іссиар Діа, якому асистував вже Брізон.

ПСЖ — Валансьєн — 2:2 (1:0).

Голи: Оро (26), Ротен (71) — Матер (46), Тьєне (84).

Гренобль — Ле Ман — 2:1 (1:0).

Голи: Банінг (33), Пайо (46) — Майга (54).

Лілль — Гавр — 3:1 (1:0).

Голи: Обраньяк (31), Кабай (81), Бастос (90) — Алла (61).

"Лілль" на своєму полі не без труднощів узяв гору над "Гавром" і продовжив свою безпрограшну серію до шести турів. Господарі першими досягли успіху: на 31-й хвилині Людовик Обраньяк замкнув прострілі Мішеля Бастоса з лівого флангу. За півгодини Хассан Алла відновив рівновагу, чудово виконавши штрафний. Лише наприкінці матчу команді Пабло Гарсії вдалося вирвати перемогу, двічі поцілівши у ворота Крістофа Рево. На 81-й хвилині відзначився Йоан Кабай, який розстріляв голкіпера гостей зблизька після розіграшу кутового. А в компенсований час Мішель Бастос поставив остаточну крапку у звітному поєдинку.

Лор'єн — Ренн — 1:2 (1:0).

Голи: Морель (45) — А. Г'ян (74), Соу (80).

Нант — Сошо — 1:1 (0:0).

Голи: А. Капує (85) — Ердинч (70).

Сент-Етьєн — Осер — 2:0 (1:0).

Голи: Машадо (12), Б. Гомис (88).

Тулуза — Ніцца — 2:2 (1:1).

Голи: Жиньяк (31, 85) — Модесте (7), Оньон (90).

Дубль оформив Андре-П'єр Жиньяк, який став найкращим бомбардиром першого кола чемпіонату Франції. Гості досить швидко вийшли вперед. На 7-ій хвилині Антоні Модесте скористався пасом Олів'є Ешуафні, обіграв Мауро Четто і Даніела Конгре та поцілив у дурні Седрика Карассо. Десь за півгодини господарі поля відновили рівновагу. "Фіалкам" вдалася відмінна триходова комбінація, яку завершив Жиньяк. Він же на 85-ій хвилині виявився першим на добиванні після того, як Давид Оспіна парирував удар Жеремі Матьє. Проте в компенсований арбітром час Венсан Оньон після розіграшу кутового зрівняв рахунок.

Ірина ХОЛОД.

ПОБОЇЩЕ НА "САН-СІРО"

Італія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Інтер	17	13	3	1	31-11	42
2. Ювентус	17	11	3	3	30-13	36
3. Мілан	17	10	3	4	28-18	33
4. Фіорентина	*17*	*10*	*2*	*5*	*25-14*	*32*
5. Наполі	*17*	*9*	*3*	*5*	*25-16*	*30*
6. Дженоа	17	8	5	4	24-17	29
7. Лаціо	17	8	3	6	26-22	27
8. Катанія	17	7	4	6	18-20	25
9. Аталанта	17	7	3	7	21-19	24
10. Палермо	17	7	2	8	21-21	23
11. Рома	16	7	2	7	21-23	23
12. Удинезе	17	6	4	7	25-26	22
13. Кальярі	17	6	3	8	19-21	21
14. Сампдорія	16	5	4	7	15-18	19
15. Сієна	17	5	4	8	13-18	19
16. Болонья	17	3	6	8	19-27	15
17. Торіно	17	4	3	10	18-29	15
18. Лечче	**17**	**2**	**8**	**7**	**14-24**	**14**
19. Реджина	**17**	**3**	**4**	**10**	**15-33**	**13**
20. К'єво	**17**	**2**	**3**	**12**	**9-27**	**9**

Найвлучніші

Альберто Джилардіно ("Фіорентина") — 12
Марко ді Вайо ("Болонья") — 12
Дієго Мiліто ("Дженоа") — 12
Амаурі ("Ювентус") — 11
Златан Ібрагимович ("Інтер") — 10
Сержіо Флоккарі ("Аталанта") — 8
Мауро Зарате ("Лаціо") — 8

У наступному турі, 10—11 січня, зустрічаються

Інтер — Кальярі
Дженоа — Торіно
Рома — Мілан
Ювентус — Сієна
Фіорентина — Лечче
Удинезе — Сампдорія
Реджина — Лаціо
Палермо — Аталанта
Наполі — Катанія
Болонья — К'єво

17 тур

"Лаціо" — "Палермо" — 1:0.

"Лаціо": Каррисо, де Сильвестрі (Дабо, 46), Діакіте, Крибарі, Радо, Ліхтштайнер (Коларов, 75), Ледесма, Мены, Фоджа, Пандев, Зарате (Роккі, 58).

Гол: Роккі (66).

"Сієна" — "Інтер" — 1:2.

"Інтер": Жуліо Сезар, Майкон, Кордоба, Самуель, Максвелл, Дзанетті, Камб'яссо, Мунтарі (Рикарду Куарежма, 73), Хіменес (Фігу, 55), Балотеллі (Креспо, 55), Ібрагимович.

Голи: Харія (44) — Майкон (34, 83).

"Інтер" одержав чудову нагоду ще більше відірватися від своїх конкурентів, нехай лише і на добу. Та й на переслідувачів, все ж таки, чекали зустрічі із доволі серйозними суперниками, тому підопічні Жозе Моуріньйо могли почувати себе доволі комфортно. Лідер у результаті і зумів перемогти, ось тільки далася перемога йому ціною титанічних зусиль. Героєм матчу став захисник збірної Бразилії Майкон, який записав на свій рахунок обидва голи.

З перших хвилин "Сієна" чинила гідний опір більш іменитому супернику, сміливо атакуючи ворота Жуліо Сезара. Але відкрити рахунок, все ж таки, вдалося гостям. На 35-й хвилині після подачі Балотеллі з кута поля Майкон, випередивши всіх, спрямував м'яча у сітку воріт господарів. Після забитого м'яча "Інтер" продовжив грати у своїй манері, віддавши супернику м'яча та ініціативу, за що й поплатився ще до перерви. За хвилину до завершення першого тайму Харія скористався помилкою захисту гостей і переправив кулю у ворота після подачі дель Гроссо.

У другому таймі шанувальників "Інтера" серйозно засумнівалися в легкій перемозі свого улюбленого клубу. Але все вирішилося наприкінці зустрічі. В левідній комбінації "Інтера" взяли участь винятково захисники: після дальнього удару Кордоби м'яч дістався Максвеллу. Далі кулю було переадресовано Майкону, який, опинившись прямісінько перед Курчі, легко переправив м'яча повз голкіпера "Сієни". Законність успіху можна поставити під сумнів, оскільки під час передачі бразилець, як здалося, перебував у положенні "поза грою". Проте боковий арбітр не зреагував, а головний вказав на центр. Після цього "Сієна", яка цього сезону жодного разу не програвала на своєму стадіоні, кинулася рятувати гру. Але всі моменти, які вдалося створити біля воріт Жуліо Сезара в останній десятихвилинці, господарям реалізувати так і не вдалося.

"Кальярі" — "Реджина" — 1:1.

Голи: Аквафреска (1) — Брієнца (61, з пенальті).

"Катанія" — "Рома" — 3:2.

"Рома": доні, Кассетті, Мексес, Жуан, Риіссе (Сісіньйо, 56), Перротта, Де Россі, Бриґі (Окака Чука, 87), Жуліо Баптишта, Тотті (Менес, 31), Вучинич.

Голи: Байокко (34), Морімото (40, 56) — Вучинич (74), Менес (78).

"Торіно" — "Наполі" — 1:0.

Гол: Б'янкі (54).

"Сампдорія" — "Фіорентина" — 0:1.

"Фіорентина": Фрей, Комотто, Гамберіні, Кролдруп, Варгас, Кузманович (Семіолі, 80), Мело, Монтоліво, Сантана (Донадель, 66), Муту (Йоветич, 85), Джилардіно.

Гол: Монтоліво (19).

"К'єво" — "Дженоа" — 0:1.

Гол: Олівера (89).

"Аталанта" — "Ювентус" — 1:3.

"Ювентус": Маннінгер, Мелльберг, Легроттальє, К'еллїні, Молінаро, Маркіонні, Сіссоко, Маркизіо (Дзанетті, 86), де Челье (Салігаміджич, 74), дель П'єро, Амаурі.

Голи: Вієрі (48) — Дель П'єро (31), Легроттальє (38), Амаурі (81).

Відставання у 9 очок від "Інтера" змушувало "Ювентус" налаштовуватися лише на один результат — тільки перемога. Щоб тримати чемпіонський темп, потрібно перемагати в кожному матчі. Не лише знаковому, як це було тиждень тому, коли підопічні Клаудіо Раньєрі на своєму полі в красивому поєдинку перемогли "Мілан" (4:2), але і в буденних умовах, на чужому полі, проти, можливо, не найсильнішого суперника. Але саме в таких матчах і набираються чемпіонські очки.

У першому таймі два голи у ворота господарів практично вирішили долю матчу. На 31-й хвилині дель П'єро використав блискучий пас урозріз від Маркіонні і легко відкрив рахунок. За сім хвилин рахунок був подвоєний. Цього разу дель П'єро виступив у ролі асистента: після подачі Алекса з кутового Легроттальє перестрибнув усіх і увігнав м'яча під поперечину.

В дебюті другої половини Вієрі, який свого часу пограв у складі "Ювентуса", втілив у гол подачу з кута поля. Але надалі перевага була на боці гостей, яку вони зрештою втілили наприкінці матчу. Маркіонні ідеально навісив зі штрафного на голову Амаурі, і бразилець переправив м'яча у ворота в протихід голкіперу.

"Лечче" — "Болонья" — 0:0.

"Мілан" — "Удинезе" — 5:1.

"Мілан": Абб'яті, Антоніні (Дарміан, 75), Мальдіні, Каладзе (Штрассер, 81), Фаваллі, Зеедорф, Пірло, Янкуловський, Кака, Роналдіньйо (81), Пато (Шевченко, 71).

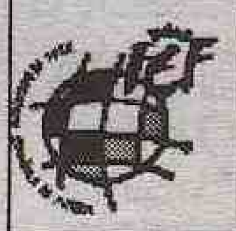
"Удинезе": Ханданович, Ферронетті, Сала, Доміцці, Лукович, Інлер, Д'Агостіно, Ісла, Пепе (Паскуале, 82), Квальярелла (Флоро Флорес, 40; Санчес, 64), ді Натале.

Голи: Пато (4, 18), Кака (13, 52), Зеедорф (43) — ді Натале (17).

Центральний матч 17-го туру за традицією, відбувався в неділю, пізніше за всх. Таким чином, "Мілан" уже знав усі результати поєдинків своїх головних конкурентів, як і те, що "Інтер" та "Ювентус" встигли взяти свої перемоги та ще збільшили відрив від "червоно-чорних". І лише перемога могла дозволити "россонері" не відпустити лідерів іще далі.

Суперником "Мілана" був "Удинезе" – успішний і шанований на Апеннінах клуб. Але господарі здобули блискучу перемогу, розгромивши опонента.

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.

РАМОС ПОТРОХУ ОБЖИВАЄТЬСЯ

Іспанія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Барселона	16	13	2	1	48-10	41
2. Севілья	16	9	4	3	23-14	31
3. Атлетико	16	9	3	4	38-23	30
4. Валенсія	16	9	3	4	30-20	30
5. Реал	*16*	*9*	*2*	*5*	*34-26*	*29*
6. Вільярреал	*16*	*8*	*5*	*3*	*27-21*	*29*
7. Депортиво	16	8	3	5	20-18	27
8. Вальядолід	16	7	2	7	25-24	23
9. Малага	16	6	4	6	24-26	22
10. Хетафе	16	5	6	5	23-25	21
11. Спортинг	16	7	0	9	24-35	21
12. Атлетик	16	6	0	8	20-24	19
13. Бетис	16	4	4	6	21-22	18
14. Расинг	16	4	3	7	18-22	18
15. Нумансія	16	4	2	8	21-33	17
16. Альмерія	16	3	4	7	16-25	16
17. Мальорка	16	3	4	7	17-29	14
18. Еспаньол	**16**	**3**	**4**	**7**	**14-25**	**13**
19. Рекреативо	**16**	**2**	**4**	**8**	**11-26**	**13**
20. Осасуна	**16**	**1**	**6**	**7**	**16-22**	**12**

Найвлучніші

Ето'О (Барселона) — 15
Вілья (Валенсія) — 12
Ігуаїн (Реал) — 11

У наступному турі, 3-4 січня, зустрічаються

Валенсія — Атлетико
Барселона — Мальорка
Реал — Вільярреал
Севілья — Осасуна
Хетафе — Депортиво
Альмерія — Бетис
Малага — Спортинг
Атлетик — Еспаньол
Вальядолід — Расинг
Рекреативо — Нумансія

16 тур

Реал — Валенсія—1:0 (1:0).

Реал: Касільяс, Сальгадо, Метцельдер, Каннаваро, Марсело (Торрес, 72), Гуті, Гаго, ван дер Ваарт (Паланка, 56), Роббен, Дренте (Рауль, 46), Ігуаїн.

Валенсія: Ренан, Мігел, Альбіоль, Марчена, дель Орно (Мадуро, 63), Альбельда, Фернандеш, Бараха (Силва, 63), Хоакін, Мата (Вісенте, 75), Вілья.

Голи: Ігуаїн (2).

Вилучення: Марчена (66).

Перемогу мадридському "Реалу" приніс швидкий м'яч, забитий найкращим наразі бомбардиром команди — Гонсало Ігуаїном. Ця перемога стала першою після серії поразок "Реала", в останніх 5 матчах "вершкові" 4 рази зазнавали поразок.

Порівняно з матчем на "Камп Ноу" у складі мадридської команди відбулося кілька змін. Не зміг вийти з перших хвилин капітан команди Рауль, який хворів на грип увесь тиждень і не тренувався, відбував дискваліфікацію за п'ять жовтих карток Серхіо Рамос та повернулися після дискваліфікації Марсело і Арьєн Роббен, останній наразі перебуває у чудовій формі. Саме Роббен і став гравцем матчу та зміг продемонструвати свої найкращі якості. Захисники "Валенсії" насправді так і не знайшли засіб, аби зупинити нестримного голландця. Кожного разу, коли м'яч отримував Роббен, біля воріт "Валенсії" обов'язково виникала небезпека. Саме після його проходу по правому флангу та передачі на Ігуаїна аргентинець відзначився уже на 2-й хвилині матчу. Проте після цього всі стовідсоткові нагоди було змарновано. Не найкращим чином грав захист "Валенсії", який інакше, як прохідним двором, і не назвеш.

Вільярреал — Барселона — 1:2 (0:0).

Барселона: Вальдес, Алвес, Піке, Пуйоль, Абідаль, Бускетс (Туре, 67), Хаві, Кейта, Мессі, Анрі (Касерес, 80), Ето'О (Глеб, 84).

Голи: Кані (48) — Кейта (54), Анрі (66).

Вилучення: Піке (74, "Барселона").

"Барселона" завершила рік саме так, як на те заслуговувала, — перемогою. Наразі каталонська команда відірвалася від найближчого переслідувача вже на 10 пунктів і на Різдвяні канікули пішла у чудовому настрої. Каталонці один за одним пройшлися по всіх своїх основним конкурентах у боротьбі за "золото": "Севілья" (3:0), "Валенсія" (4:0), "Реал" (2:0) і "Вільярреал" (2:1). Наразі "Барселона" просто не має собі рівних у чемпіонаті Іспанії і цей матч став черговим підтвердженням цієї тези.

Усі важливі події цього блискавичного матчу відбулися у другому таймі, початок якого був за "Вільярреалом". Кані не змарнував вихід сам на сам із Вальдесом та відкрив рахунок у матчі. Проте недовго раділи гравці "Вільярреала". Каталонська команда активізувалася та після чудового навісу Дані Алвеша Сейду Кейта головою переправив м'яча у ворота Дієго Лопеса. Минуло ще кілька хвилин і Хаві блискавично зіграв на куті штрафного майданчика, несподівано прискорившись і відпасувавши м'яча точнісінько на ногу Анрі, який переправив круглого у нижній кут воріт.

На останніх хвилинах лише диво та удача, яка останні місяці завжди на користь "Барселони", не дозволили "Вільярреалу", як мінімум, зрівняти рахунок. Після вилучення Піке за другу жовту картку з гравців субмарини було кілька чудових нагод, проте так і не втілилися у забиті м'ячі.

Еспаньол — Атлетико — 2:3 (0:1).

Голи: Серхіо Санчес (58), Вальдо (90) — Максі Родрігес (7, 90), Агуеро (81).

Бетис — Атлетик — 0:1 (0:1).

Голи: Хаві Мартінес (43).

Мальорка — Севілья — 0:0

Депортиво — Рекреативо — 4:1 (3:1).

Гол: Лопо (10), Серхіо (20, з пенальті), Бодіпо (45, 63), Філіпе (90) — Колунга (24, з пенальті).

Осасуна — Хетафе — 5:2 (4:0).

Голи: Плашил (7), Хуанфран (35), Пандіані (42), Несунам (45), Фонт (81) — Сольдадо (65, 90).

Нумансія — Вальядолід — 4:3 (1:1).

Голи: Баркеро (13), дель Піно (85), Аранда (88), Бріт (90) — Вівар Дорадо (53), Гойтом (35, 76).

Спортинг — Альмерія — 1:0 (1:0).

Гол: Мальдонадо (28).

Расинг — Малага — 1:1 (0:1).

Голи: Валера (67) — Баа (38).

Вікторія ПРИМАК.

СКАНВОРД № 178. «ГОЛЛАНДІЯ»

Форвард "Емполі"
Розподіл пар
Взяття воріт
Фото 1
Нападник "Герти"
"Ута - ..."
Стадіон у Ніцце
Прізвисько Горлуковича
Фото 2
... Рамос
Колишній
Хавбек "Мілана" 90-х
... Діоп
Оборонець "Мілана"
Фото 3
Стадіон у Майнці
Бек Нової Зеландії'82
Винахідник єврокубків
Стадіон у Ліоні
... де Гуй
"Манкуніанці"
Оборонець "Торіно"
Швейц. фахівець
Сесеньон, Омотойоссі
Конкурент "Базеля"
... Чжун Хван
Пак-Чу-...
Екс-хавбек "Лорьяна"
Наступ
П'єр - ... - Андре
Футб. гімн
Фото 4
Фото 5
Хавбек "Чукарички"
Стадіон у Трондхеймі
"Вершкові"
Важ ...
Хавбек "Мідлсбро"
Фото 6
... Акобян
М'яч із-за бокової
Фото 8
Фото 7
Автор гола у фіналі ЧС-54
Геометр. фігура
Фото 9
Фото 10
... Блан
Фото 11
Партнер Стама та Коку
... Саблич
Форвард зб. Бразилії, ЧС-1970

Фото 1 Фото 2 Фото 3 Фото 4 Фото 5 Фото 6 Фото 7 Фото 8 Фото 9 Фото 10 Фото 11

Склав Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Євро-2012

ЛЬВІВ ТА ОДЕСА — ПОВЗ?

Президент України Віктор Ющенко не виключає, що за місяць кількість міст, які прийматимуть Євро-2012, скоротиться із 6 (4 основних і 2 резервних) до 3 — 4.

Про це Віктор Ющенко заявив сьогодні на засіданні координаційної ради з питань підготовки до Євро-2012.

За словами глави держави, в деяких містах наявні істотні недоліки в підготовці до Євро-2012. Так, Одеська міська влада відмовилася передати аеропорт у державну власність, а у Львові досі не вирішено питання передачі землі від однієї із сільських рад та від Міноборони для потреб підготовки до Євро-2012.

Ющенко відзначив, що на наступному засіданні координаційної ради, яке відбудеться у січні 2009-го року, 2 або 3 міста можуть залишитися поза програмою участі у підготовці до Євро-2012. Загалом, на думку Президента, для проведення чемпіонату вистачить і двох міст.

Президент також розкритикував київську владу за те, що підготовка до Євро-2012 іде неналежним чином. Зокрема, по багатьох об'єктах є істотне відставання від графіка або ж роботи взагалі не починалися.

Також Віктор Ющенко, виступаючи на засіданні Координаційної ради, зажадав звільнити урядовців, що саботують підготовку до Євро-2012.

КРИЗА ДОПОМОЖЕ

У всьому світі тільки й розмов, що про фінансову кризу, але поляки вважають, що така ситуація лише допоможе країні краще підготуватися до Євро-2012. Йдеться про зниження цін на будматеріали, а також про те, що на ринку праці спостерігається надлишок робочої сили. "Криза впливає на підготовку до турніру. У нас немає проблеми з кадрами. Договори з підрядниками також укладаються легше, ніж ми розраховували", — говорить Марцин Герра, керівник агентства PL.2012, яке відповідає за організацію чемпіонату Європи у Польщі. За його словами, Євро-2012 обійдеться полякам у 20 мільярдів євро. Велику частину цієї суми країна отримає від ЄС, в чому величезна перевага Польщі над Україною, яка не є членом європейського співтовариства. "Українська сторона, в особі Прем'єр-міністра, запевнила нас, що кошти гарантує держава. Ми залишилися цим задоволені", — відзначив пан Герра.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л.О.МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру
В.В.ПРИГОРНИЦЬКИЙ

Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025144.
Індекс 60994.

